

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ВИСВІТЛЕННЯ МІЖНАРОДНИХ НОВИН В
ОНЛАЙНОВОМУ ВИДАННІ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»**

Студента IV курсу групи 4ЖЗ
Освітньої програми *Журналістика*
Галузі знань *06 Журналістика*
Спеціальності *061 Журналістика*
Ступеня вищої освіти *бакалавра*
Мазура Артема Олександровича

Науковий керівник: **Каленич В.М.**,
доцент, кандидат філологічних наук

Розширена шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова Екзаменаційної комісії _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Члени Екзаменаційної комісії _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Вінниця – 2025

Анотація

Мазур А. Особливості висвітлення міжнародних новин в онлайн-виданні «Українська правда» Спеціальність 061 Журналістика, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вінниця, 2025.

У кваліфікаційній роботі досліджено специфіку висвітлення міжнародної тематики в українському онлайн-медіа «Українська правда». На основі контент-аналізу матеріалів 2023–2025 років, визначено жанрові, тематичні, фреймові та стилістичні особливості подачі новин, охарактеризовано джерела інформації та редакційну стратегію. Встановлено, що «Українська правда» активно інтегрує міжнародний контекст в інформаційний простір України, забезпечуючи своєчасне, аналітичне та соціально значуще висвітлення зовнішньополітичних подій. Робота підкреслює важливість адаптації міжнародного контенту до потреб української аудиторії в умовах війни та цифрових трансформацій. Окрему увагу приділено викликам, які постають перед українською журналістикою у сфері міжнародних комунікацій, зокрема проблемам системності, аналітичної глибини та доступу до ексклюзивної інформації. Запропоновано шляхи вдосконалення підходів до формування якісного міжнародного новинного контенту.

Ключові слова: міжнародна журналістика, онлайн-медіа, «Українська правда», міжнародні новини, фреймування, контент-аналіз, редакційна політика, цифрова журналістика.

Abstract

Mazur A. Peculiarities of Covering International News in the Online Edition «Ukrainska Pravda». Specialty 061 Journalism, Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University. Vinnytsia, 2025.

The qualification paper explores the specifics of how international news is covered by the Ukrainian online media outlet *Ukrainska Pravda*. Based on content analysis of publications from 2023 to 2025, the study identifies the genre, thematic, framing, and stylistic features of news presentation, and characterizes the sources and editorial strategy. The research demonstrates that *Ukrainska Pravda* actively integrates the international agenda into Ukraine's information space by providing timely, analytical, and socially relevant coverage of foreign policy events. The work emphasizes the importance of adapting global content to the needs of the Ukrainian audience amid wartime and digital transformations. Particular attention is given to the challenges facing Ukrainian journalism in the international communication field, such as lack of systemic approach, limited analytical depth, and access to exclusive sources. The paper also proposes improvements for creating high-quality international news content.

Keywords: *international journalism, online media, Ukrainska Pravda, international news, framing, content analysis, editorial policy, digital journalism.*

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. Теоретико–методологічні засади висвітлення міжнародної тематики в онлайнових медіа	8
1.1. Сучасне трактування поняття міжнародної журналістики	8
1.2. Стан висвітлення міжнародної тематики в сучасних українських онлайн–медіа	17
1.3. Вплив українських медіа на міжнародну інформаційну спільноту	26
РОЗДІЛ 2. Особливості висвітлення міжнародної тематики в онлайн–виданні «Українська правда»	35
2.1 Загальна характеристика та редакційна політика видання	35
2.2. Тематичні акценти міжнародних новин у «Українській правді»	41
2.3. Джерела, фрейми та тональність подання: виявлення інформаційної стратегії	48
ВИСНОВКИ	56
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	60

ВСТУП

У сучасному глобалізованому інформаційному просторі міжнародні новини займають важливе місце у медіапорядку денному. Для країн, що перебувають у стані війни, як-от Україна, увага до зовнішньополітичних подій, заяв світових лідерів, рішень міжнародних організацій та геополітичних процесів є особливо важливою. Саме тому роль медіа у якісному, вчасному й аналітичному висвітленні міжнародної тематики значно зростає.

Серед українських онлайн-медіа «Українська правда» є одним із провідних джерел інформації, яке охоплює як внутрішні, так і зовнішньополітичні події. Видання формує уявлення аудиторії про міжнародні процеси, контексти та їхній вплив на Україну. Аналіз особливостей подачі міжнародних новин в «Українській правді» дозволяє виявити як редакційні пріоритети, так і загальні тенденції інформаційної політики в умовах війни, дезінформації та швидкої зміни глобального порядку.

Актуальність дослідження зумовлена потребою у критичному аналізі того, як українські медіа адаптують міжнародну тематику для внутрішньої аудиторії, як обирають джерела, фрейми, та які меседжі домінують у міжнародному сегменті новин. Це важливо в контексті як боротьби з фейками, так і формування зовнішньополітичної обізнаності громадян.

Мета дослідження полягає в теоретичному узагальненні та комплексному аналізі специфіки висвітлення міжнародних новин в онлайн-виданні «Українська правда» та визначенні основних редакційних підходів до подачі зовнішньополітичної інформації.

Визначена мета передбачає вирішення наступних **завдань**:

- вивчити сучасне трактування поняття міжнародної журналістики;
- проаналізувати стан висвітлення міжнародної тематики в сучасних українських онлайн-медіа;

- проаналізувати значення українських медіа на міжнародну інформаційну спільноту;
- проаналізувати особливості та редакційну політику видання «Українська правда»;
- охарактеризувати тематичні акценти міжнародних новин у «Українській правді»;
- визначити джерела, фрейми та тональність подання: виявлення інформаційної стратегії.

Об'єкт дослідження – онлайнове видання «Українська правда» як суб'єкт медіакомунікації.

Предмет дослідження – специфіка висвітлення міжнародної тематики у журналістських матеріалах «Української правди» (жанрова структура, тематика, стиль, джерела, наративи, інформаційна подача тощо).

Методи дослідження. При проведенні дослідження ми послуговувались такими методами наукового пізнання, як аналіз, синтез, статистичний та описовий методи. Застосовано контент-аналіз для вивчення тематичної, жанрової та структурної побудови міжнародних новин на сайті «Українська правда». Для зіставлення подачі міжнародних подій з іншими виданнями використано порівняльний аналіз.

Джерела дослідження. Важливими джерелами стали наукові праці Авксентьєвої Т., Ахременка, Волобуєвої Л. А., Галліни Д., Кондратюка М., Коновця О., Лумана Н., Мірошніченка Ю., Мороз Н., Чекмишева Д., Шкляра В.

Наукова новизна одержаних результатів. Дослідження спрямоване на комплексний аналіз саме міжнародного контенту одного конкретного українського онлайн-медіа в умовах війни. Раніше така тематика досліджувалася переважно в контексті пропаганди чи фейків, але не з точки зору редакційної побудови міжнародного дискурсу.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження можуть бути використані журналістами,

редакторами, студентами й дослідниками для вдосконалення підходів до подачі міжнародної інформації, з урахуванням потреб українського суспільства та викликів інформаційної війни.

Апробація результатів кваліфікаційної роботи. Основні результати дослідження представлено у доповіді «Джерела, фрейми та тональність подання: виявлення інформаційної стратегії «Українській правді»», яку виголошено на IX Міжнародній студентській конференції «Теоретичне та практичне застосування результатів сучасної науки», 13 червня 2025 р. м. Умань.

Публікації. Мазур А. Тематичні акценти міжнародних новин у «Українській правді». Матеріали IX Міжнародної студентської конференції «Теоретичне та практичне застосування результатів сучасної науки». ГО Молодіжна наукова ліга. 2025. 180 с.

Структура кваліфікаційної роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів (шести підрозділів), висновків, списку використаних джерел, який нараховує 29 позицій. Загальний зміст роботи поданий на 62 аркушах.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО–МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИСВІТЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТЕМАТИКИ В ОНЛАЙНОВИХ МЕДІА

1.1. Сучасне трактування поняття міжнародної журналістики

З моменту здобуття незалежності Україна зіткнулася з важливим завданням – формуванням власної ідентичності на міжнародній арені. У цьому процесі значну роль почала відігравати преса. Геополітичне розташування України в Східній Європі, де відбуваються складні й суперечливі трансформації, зобов'язує національні медіа переосмислити підходи до висвітлення подій як внутрішнього, так і зовнішнього характеру.

На думку Торіла Аалберга та його колег із факультету соціології та політичних наук Норвезького університету науки і технологій, існує тісний зв'язок між кількістю серйозних міжнародних новин у медіа й рівнем обізнаності громадян щодо міжнародної політики [16].

Із кінця XX століття й на початку XXI століття українська журналістика вступила в нову фазу розвитку, що позначилася підвищенням відкритості, оперативності та прозорості у висвітленні важливих суспільних, політичних, економічних і культурних процесів. Розвиток міжнародної журналістики в цей період зазнає як позитивних, так і негативних впливів, які обумовлені особливостями інформаційної епохи, зокрема: глобалізацією інформаційних потоків, зростанням монополізації, кооперації, концентрації, координації та комерціалізації медіадіяльності.

Кінець XX – початок XXI століття характеризується переходом людства до нового типу соціального устрою, який багато дослідників окреслюють як інформаційну епоху. Для цього періоду типовими є не лише радикальні трансформації комунікаційних засобів, а й формування цілковито нової глобалізованої культури, в основі якої – інтенсифіковані потоки інформації, цифрова взаємодія та зростаюча роль масмедіа у процесах формування суспільної свідомості.

У контексті постколоніального порядку денного й стрімких глобалізаційних процесів засоби масової інформації виступають не просто каналами передачі даних, а стають головними інструментами впливу на політику, економіку, культуру, соціальні процеси. Інформація трансформується у стратегічний ресурс і товар, який має вартість і здатність змінювати баланс сил у глобальному масштабі.

Як зазначає О. Гриценко, провідну роль у формуванні міжнародного новинного порядку денного відіграють три гіганти світової інформаційної індустрії – Reuters (Велика Британія), AFP – Agence France–Presse (Франція) та AP – Associated Press (США). Серед них Reuters вважається найбільшим у світі агентством міжнародних новин, що має найбільше охоплення та мережу кореспондентів у всіх куточках планети. Водночас серед телевізійних каналів інформаційного впливу глобального масштабу особливо виділяється CNN International (США) – телеканал, що неодноразово визнавався символом транснаціонального новинного мовлення [9].

Ці агентства не просто збирають новини – вони формують рамки і стандарти, які визначають, які події будуть вважатися значущими, у якому контексті їх буде подано, і як саме сприйматиме їх глобальна аудиторія. У цьому контексті міжнародна журналістика – це не лише сфера професійної діяльності, а й окрема наукова дисципліна, що досліджує глобальні аспекти роботи журналістів і функціонування медіа. Вона охоплює міжнародні правові рамки, етичні стандарти, діяльність спеціалізованих організацій та механізми поширення контенту між державами.

Особливе місце в сучасному медіапросторі посідають так звані нові медіа (new media) – гібридні платформи, що виникли на стику традиційних форм масової комунікації, мультимедійних рішень та мережевих технологій. Їх поява стала наслідком формування інформаційного суспільства, де головною цінністю стає не носій інформації, а сама здатність до створення, трансформації та миттєвого поширення контенту.

У динаміці сучасної міжнародної журналістики простежується чіткий тренд – зростання уваги до тем, пов'язаних із глобальною економікою, військовими конфліктами та спортивними подіями. Такі питання, як міжнародна торгівля, ринок енергоресурсів, динаміка інвестицій, процеси приватизації та націоналізації, зміни в макро– й мікроекономіці, стають предметом постійного висвітлення у провідних світових медіа [4].

Окремо слід відзначити інтенсивне медіаосвітлення соціально–політичних трансформацій у різних країнах. Постійна увага приділяється таким подіям, як зміни політичного режиму, парламентські або президентські вибори, громадські протести, релігійні, етнічні та расові конфлікти. У центрі уваги також залишаються скандали, катастрофи, події з високим емоційним та репутаційним резонансом – усе те, що формує обсяг і напрямок уваги глобальної аудиторії.

Таким чином, міжнародна журналістика постає як динамічний, міждисциплінарний і стратегічно важливий сегмент сучасного медіаполя. Вона не лише фіксує події, а й формує смислове поле, у якому відбувається взаємодія культур, економік, політичних систем і громадянських суспільств на глобальному рівні.

Система масмедіа як складова суспільного організму функціонує в тісному взаємозв'язку із соціальними трансформаціями, одночасно впливаючи на їхні темпи й характер. Як зазначає В. Шкляр, «формально–правовий вигляд системи мас–медіа та загальні принципи функціонування значною мірою залежать від шляхів перетворення устрою та правового порядку, а також від суспільно–політичної ситуації, яка існує в даній державі» [25, с. 230]. У науковій літературі виокремлюють кілька основних моделей подачі новин, які формуються під впливом ряду чинників: по–перше, від особливостей цільової аудиторії, що формує запит на певний тип інформації та її інтерпретацію; по–друге, від специфіки самого медіа (друковане чи електронне видання); і, по–третє, від рівня охоплення медіа – чи воно є місцевим, чи національним. Ці параметри визначають ступінь

зацікавленості споживача інформації в міжнародних новинах і способі їхньої подачі.

О. Гресько звертає увагу на те, що сучасним засобам масової інформації властива тенденція до спрощення способу викладу матеріалу. Це пов'язано з тим, що цільова аудиторія є різнорідною за інтересами, що потребує від журналістів високої компетентності у висвітленні міжнародних тем [5]. Водночас, як зазначає М. Житарюк, далеко не всі українські медіа демонструють належний професійний рівень у роботі з міжнародними новинами. Серед основних недоліків виокремлюють дублювання інформації, а в окремих випадках – пряме копіювання новин з інших джерел [10].

Це, зокрема, пояснюється тим, що більшість українських медіа покладаються на провідні світові інформаційні агентства, що призводить до одноманітності контенту і звуження спектру міжнародної тематики.

Сучасна українська журналістика функціонує під впливом глобалізаційних процесів і суспільних змін, що охоплюють світовий інформаційний простір. Тому спостерігається орієнтація на європейські стандарти подання новин, зокрема у сфері міжнародної журналістики, однак темпи впровадження цих моделей залишаються повільними.

Серед ключових причин кризового становища української міжнародної журналістики дослідники називають фінансову слабкість друкованих медіа. До інших серйозних проблем, як справедливо зазначає М. Житарюк, належать відсутність постійних закордонних кореспондентів, обмежений доступ до оригінальних джерел інформації, а також конкуренція з боку російських медіа, які трактують міжнародні події крізь призму власних геополітичних інтересів [9, с. 551].

В. Шкляр відзначає, що в Україні під лозунгом «преса – це товар» набуває поширення так звана «острівна» модель журналістики, яка передбачає перевагу інформаційного факту над аналітичним коментарем. За його словами, спостерігається дисбаланс у системі інформаційних противаг, активізується процес спрощення та «бульваризації» контенту, а також

відбувається загальне зниження рівня міжнародного медіапростору, що викликає занепокоєння серед учасників інформаційного процесу [14]. На думку дослідника, ключовими факторами, що зумовлюють подібну тенденцію, є технологічний прогрес і зменшення інформаційних запитів аудиторії, що перебуває під впливом масової культури. Однак така модель, незважаючи на її об'єктивні передумови, руйнує усталені традиції, не запропонувавши натомість нових конструктивних підходів. Лише окремі українські видання елітарного типу залишаються зразком якісної журналістики.

Журналістика новинного формату, яка ґрунтується на оперативному поданні фактів, потребує великої кількості висококваліфікованих репортерів, здатних аналізувати різні аспекти подій. Водночас це вимагає значних фінансових витрат. У реаліях українських медіа, де власники здебільшого урізають і без того нечисельні редакційні колективи, забезпечити таку модель складно. Часто місце творчих працівників займають журналісти, які вдаються до запозичення інформації з Інтернету, що унеможливорює створення достовірного, повноцінного інформаційного продукту. У результаті – частина матеріалів є сумнівними за змістом і слабо корелює з національним чи локальним контекстом.

М. Житарюк нагадує, що українська журналістика, як у дорадянський, так і в радянський періоди, функціонувала в руслі європейської традиції, зберігаючи високий рівень інтелектуальності й концептуальності [11, с. 42]. Прикладами цього є видання «Дзеркало тижня», «День», «Україна молода», «Молодь України» та «Україна». Проте, як зазначає дослідник, унаслідок економічної кризи початку 1990-х років (зокрема гіперінфляції, втрати аудиторії, реструктуризації інформаційного ринку) значна частина журналістів втратила впевненість у своїй професійній спроможності. Це сприяло домінуванню форми над змістом, утвердженню тенденції до кабінетної журналістики, яка, прикриваючись поняттям «інформаційна журналістика», фактично зводиться до подання заяв, брифінгів, політичних

гасел та шоу. Така журналістика переважно оперує інформаційним «сміттям» глобального масштабу, не приділяючи належної уваги справді значущим українським подіям зі світовим резонансом (винятки – спорт, Чорнобиль, Майдан) [11, с. 46].

У контексті аналізу специфіки подачі міжнародної інформації М. Житарюк наголошує на необхідності системного, глибокого й фахового висвітлення тем, що враховує національно–культурні, географічні й стратегічні інтереси української аудиторії та держави загалом. Він підкреслює, що підготовка журналістів, які спеціалізуються на міжнародній тематиці, повинна охоплювати глибоке вивчення історії, культури, традицій і мов, а також забезпечувати проходження практики в провідних світових медіаструктурах. Вихід із провінційності можливий лише за умов реалізації комплексного підходу, що включає: а) підтримку державних пріоритетів у сфері інформації (через стипендії, програми, субсидії, правове закріплення спеціальності «Міжнародна журналістика»); б) усвідомлення власниками ЗМІ ролі міжнародної журналістики та фінансування відповідних проєктів, зокрема створення корпунктів за кордоном; в) якісну теоретичну й практичну перепідготовку фахівців, уже залучених до професії [11, с. 65].

Однією з важливих проблем, яка нині постає перед українською журналістикою, дослідники вважають систему фахової підготовки журналістських кадрів у закладах вищої освіти. Особливе занепокоєння викликає якість навчального процесу, адже від рівня підготовки журналіста та його професійного ставлення до виконання обов'язків залежить не лише конкурентоспроможність і популярність медіаресурсу, а й якість інформування населення про внутрішні та міжнародні події. В умовах стрімких трансформацій українського суспільства система підготовки журналістів має постійно адаптуватися до нових викликів, запитів аудиторії, зміни інформаційних форматів та технологічних інструментів.

На думку вітчизняних фахівців у галузі журналістикознавства, причини зниження рівня міжнародного контенту в українських медіа значною мірою

криються у низькому рівні відповідальності та професійної підготовки з боку редакторів, журналістів і власників медіа. Брак смаку, компетенції та суспільної відповідальності формує хибні інформаційні практики, які мають негативний вплив на якість медійного продукту. Значна частина друкованих видань відчуває дефіцит локального контенту та глибокого аналізу суспільно важливих тем, натомість переповнена міжнародними новинами, часто далекими від інтересів українського читача. Зустрічаються випадки, коли матеріали з різних куточків світу, подані під єдиним авторством, не враховують ні географічну, ні культурну специфіку подій, що призводить до втрати актуальності й довіри до медіа.

Щоб уникнути втрати читацької аудиторії при висвітленні міжнародної тематики, якісним медіа необхідно чітко визначати критерії відбору новин, застосовувати різні підходи до їх подачі та дотримуватися принципів раціональності та професійної доброчесності. Доцільним є використання контенту, який резонує з потребами аудиторії, застосування принципу наближення інтересів, що дозволяє зробити іноземні новини зрозумілими й релевантними для українських реалій.

Новини є базовим поняттям у сфері масової комунікації. У минулому це поняття часто ототожнювали з газетами як основним джерелом інформації. Нині ж термін «новини» охоплює ширший зміст – це будь-які події, що становлять суспільний інтерес. У науковій літературі можна знайти різноманітні підходи до визначення цього поняття: від прикладних до теоретичних, від узагальнених до вузькоспеціалізованих, від актуальних до застарілих. Попри різноманіття підходів, спільною рисою більшості визначень є акцент на об'єктивності як ключовій характеристиці новин. Загалом намагання науковців сконцентровані навколо розробки критеріїв відбору новин або методів їх подачі. У цьому контексті З. Вайшенберг підкреслював, що «новина є, з одного боку, сировиною для публіцистики, а з іншого – жанром журналістики» [6].

Медіа у всьому світі використовують новини саме як первинний матеріал для створення публіцистичних текстів, що частково пояснюється універсальними психологічними механізмами сприйняття інформації в різних культурах. В. Бебик, зокрема, зазначає, що така практика зумовлена природною людською цікавістю, яка визначає підхід до відбору новин у редакціях [7, с. 78]. Зрозуміло, що критерії відбору та способи подачі новин відрізняються залежно від медійної системи, культурного контексту та цілей конкретного медіа.

У західних демократіях головним критерієм для новин слугує інтерес громадськості. У країнах, що розвиваються, добір новин орієнтується, як правило, на завдання національної ідентичності та виховання. У колишніх соціалістичних державах новини часто виконували функцію ідеологічного орієнтиру, спрямованого на формування політичної свідомості громадян.

Сучасна концепція новин сформувалася одночасно з розвитком комерційної журналістики в США. Витоки жанру «news story» пов'язують насамперед із економічними інтересами англосаксонських інформаційних агентств у XIX – на початку XX століття. Наприклад, інформаційне агентство «New York Associated Press» поширювало новини, які характеризувалися нейтральністю як за змістом, так і за формою. Такий підхід дозволяв забезпечити інформаційні потреби широкого кола читачів, незалежно від їхніх політичних поглядів. Структурна побудова новин із розміщенням головного повідомлення на початку матеріалу також відповідала тогочасним технічним обмеженням телеграфного зв'язку.

Вже у 30-х роках XIX століття комерційна преса започаткувала власну модель так званої «нової журналістики» [13]. Її характерною рисою стало прагнення до максимально нейтрального відображення подій – зокрема через формат «eyewitness news» (новини з позиції очевидця). Цей підхід мав на меті змінити тодішню модель журналістики, яка була орієнтована на обслуговування вузьких політичних або фінансових інтересів. Вважається,

що першим, хто застосував формат «lead story» (головна новина), був міністр оборони США Едвін М. Стентон.

Подальший розвиток інформаційної журналістики значною мірою був зумовлений розширенням інформаційного ринку, що відбулося під час Першої світової війни. Аналогічне зростання попиту на новини спостерігається і на початку XXI століття. Попри нові реалії, провідні інформаційні агентства західного типу й досі керуються традиційними принципами відбору й подачі новин, які залишаються актуальними.

На сучасному етапі у сфері міжнародних новин виокремлюють дві основні моделі інформаційного відбору. Перша модель спрямована на трансляцію гуманістичних і прогресивних цінностей, що обстоюють соціальну справедливість. Цю модель також називають «новою світовою гуманною журналістикою» [25]. За словами З. Вайшенберга, матеріали такого типу спонукають читачів до морально–етичних рефлексій. Друга модель орієнтується на зовнішньополітичні пріоритети держави та її міжнародні ініціативи. Обидві підходи до висвітлення міжнародних подій співіснують паралельно та перебувають у конкурентних відносинах.

О. Гриценко пропонує чотири ключові критерії, які визначають новинну цінність події: 1) її актуальність у часі, 2) просторову наближеність, 3) соціологічну релевантність відповідно до цільової аудиторії, 4) емоційний резонанс – здатність вразити, незалежно від відстані чи часу [5].

Для місцевої преси особливо важливим залишається географічний критерій: події, які є складними для розуміння або не мають безпосереднього впливу на місто чи країну, зазвичай не потрапляють до новинної повістки. Редактори й журналісти, як правило, орієнтуються на загальноприйняті принципи новинної журналістики, однак нерідко їхня увага акцентується на подіях сенсаційного або негативного характеру: збройних конфліктах, політичних скандалах, культурних екзотиках.

С. Кудрявцева влучно зазначає, що «інформаційний простір – це не географічне й не космічне явище, а насамперед соціально–політичне. Воно

охоплює як просторовий, так і людський вимір, адже інформація призначена для людини – її творця, споживача та носія культури» [17].

Відтак, українським медіа варто переосмислити свої підходи до подачі міжнародної інформації, спираючись на усталені стандарти та критерії. Адже саме від якісного добору новин залежить рівень обізнаності українського громадянина про події за межами країни. Якщо Україна прагне будувати відкриту та освічену європейську державу, її громадяни мають бути інформаційно підготовленими й орієнтованими у глобальному контексті.

Таким чином, сучасна міжнародна журналістика в Україні намагається відповідати викликам глобалізаційних процесів і потребі формування позитивного іміджу держави на міжнародній арені. Водночас нагальною залишається потреба у впровадженні нових підходів до обробки міжнародної інформації, орієнтованих на найкращі практики провідних світових медіа.

1.2. Стан висвітлення міжнародної тематики в сучасних українських онлайн-медіа

Міжнародна тематика традиційно посідає важливе місце у структурі новинного контенту більшості українських медіа, однак її повнота, якість і подача значною мірою залежать від типу видання, його редакційної політики, фінансових можливостей та цільової аудиторії. В умовах цифровізації та стрімкого розвитку інтернет-журналістики онлайн-медіа набули вагомій ролі у формуванні уявлення громадян про події за межами України.

На сучасному етапі розвитку української журналістики міжнародна інформація, попри свою потенційну важливість, часто подається фрагментарно, без належного контексту, глибокого аналізу або професійної інтерпретації. Більшість видань транслюють новини, що є переважно запозиченими з іноземних ЗМІ або міжнародних інформаційних агенцій (Reuters, AFP, BBC, CNN, DW тощо). Через обмеженість ресурсів та відсутність мережі власних кореспондентів за кордоном українські редакції

рідко мають можливість створювати ексклюзивний контент, тому часто обмежуються адаптацією або перекладом вже наявної інформації.

Важливо зазначити, що онлайн-медіа в Україні мають низку переваг у поданні міжнародних новин: швидкість оновлення, мультимедійність, можливість гіперпосилань на джерела, інтеграція відео та інфографіки. Проте ці технічні можливості не завжди компенсують відсутність глибокого аналізу чи системності. Часто міжнародні новини є частиною стрічки загальних подій і не виділяються в окрему рубрику або тематичний розділ.

Серед найбільш активних гравців українського онлайн-медійного ринку у сфері міжнародної журналістики можна виділити такі видання, як «Українська правда», «Європейська правда», «Лівий берег», «Новое время», «УНІАН», «РБК–Україна», «ТСН.ua». Деякі з них (зокрема, «Європейська правда») спеціалізуються на міжнародній тематиці, з особливим фокусом на Європейський Союз, НАТО, трансатлантичні відносини, тоді як інші – інтегрують міжнародний контент у загальноновинну стрічку.

У контексті глобалізації та інформатизації сучасний медійний простір України активно трансформується, зокрема, шляхом розширення присутності в онлайн-середовищі. Серед численних напрямків, міжнародна журналістика залишається однією з ключових сфер, яка відображає не лише зовнішньополітичні процеси, але й внутрішню реакцію суспільства на них.

Сайт eurointegration.com.ua – спеціалізоване видання, цілком присвячене тематиці зовнішньої політики, євроінтеграції, діяльності ЄС та НАТО. Його особливістю є глибокий експертний аналіз, регулярне використання першоджерел, офіційних документів ЄС, інтерв'ю з європейськими політиками та дипломатами. Високий рівень контенту сприяє формуванню обізнаної аудиторії та підтримує публічний дискурс щодо західного вектора розвитку України.

У 2022 році «Європейська правда» реалізувала спецпроект «Мости на Захід» спільно з Інститутом Центральноевропейської стратегії та виданням Inforpost за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

Метою проєкту було привернення уваги до теми згуртованості та стійкості поліетнічних суспільств в умовах дезінформації та гібридних впливів. Особливий акцент зроблено на інтеграції національних меншин у суспільне життя України та її західних сусідів, а також на протидії маніпуляціям з боку Росії у цій сфері [8].

Проєкт порівнює досвід України з практиками західних сусідів у сфері інтеграції національних меншин, що дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інтерактивні карти та інфографіка, підвищує доступність та привабливість матеріалів для широкої аудиторії.

Спецпроєкт «Мости на Захід» є прикладом того, як «Європейська правда» поєднує глибокий аналітичний підхід з актуальністю тематики та сучасними форматами подачі. Це дозволяє виданню ефективно інформувати громадськість про складні міжнародні процеси та сприяє формуванню обґрунтованої громадської думки щодо євроінтеграційних прагнень України.

Хоча видання pravda.com.ua не є вузькоспеціалізованим на міжнародній тематиці, воно регулярно висвітлює зовнішньополітичні події, реакції міжнародної спільноти на внутрішньоукраїнські процеси, санкційні політики тощо. Видання вирізняється активною блогерською платформою та авторськими колонками, в яких подається рефлексія українських експертів на глобальні події. Матеріали проєкту демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі етнополітики, міжнародних відносин та безпеки. Наприклад, стаття «Зіштовхнути лобами: як Росія "мілітаризує" етнічне питання в Україні та Центральній Європі» аналізує стратегії Кремля щодо використання етнічних питань для дестабілізації регіону.

У червні 2024 року на сайті «Українська правда» було опубліковано колонку під назвою «Пропаганда чи журналістика», в якій авторка ділиться досвідом спілкування з представниками іноземних медіа в шести європейських країнах. У матеріалі розглядаються питання, які найчастіше

ставлять закордонні журналісти щодо ситуації в Україні, зокрема щодо корупції, свободи преси та переслідування журналістів. Матеріал демонструє високий рівень рефлексії щодо сприйняття України за кордоном. Авторка аналізує, як іноземні медіа висвітлюють українські реалії, та які запитання вони ставлять українським журналістам. Колонка надає уявлення про те, як міжнародна спільнота сприймає події в Україні, що є важливим для розуміння зовнішньополітичного контексту. Матеріал подано у формі особистої колонки, що дозволяє авторці вільно висловлювати свої думки та враження, додаючи елемент суб'єктивності до аналізу. Цей приклад свідчить про здатність «Української правди» не лише інформувати про події, але й аналізувати сприйняття України на міжнародній арені. Такий підхід сприяє глибшому розумінню міжнародного контексту та ролі України в ньому [21].

Орієнтуючись на політичну та соціальну тематику, «Лівий берег» подає міжнародні новини через призму їх впливу на Україну. Видання демонструє прагнення до якісного аналізу та подання експертних оцінок, однак міжнародна тематика часто відступає на другий план, поступаючись внутрішнім подіям. «Лівий берег» (LB.ua) – українське онлайн-видання, засноване у 2008 році як російськомовний суспільно-політичний тижневик. З 2009 року функціонує як онлайн-газета, а з 2011 року припинило друковане видання. Власником є Інститут проблем управління ім. Горшеніна –аналітичний центр, що впливає на редакційну політику видання [14].

LB.ua публікує матеріали українською та російською мовами, охоплюючи теми політики, економіки, суспільства, культури та міжнародних подій. Аудиторія видання – різноманітна: від студентів до бізнесменів та діячів культури.

Одним із прикладів є блог Ірини Геращенко «Журналістика як ліки від жорстокості», де авторка розмірковує про роль журналістики в гуманізації суспільства та вплив міжнародних стандартів на українські медіа. Матеріали LB.ua демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі міжнародних відносин та безпеки. Порівняння досвіду

України з практиками інших країн дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інфографіка та інтерактивні карти, підвищує доступність та привабливість матеріалів.

LB.ua є важливим гравцем у сфері міжнародної журналістики в Україні, пропонуючи глибокий аналіз та різноманітні формати подачі інформації. Його матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо міжнародних подій та позиції України у світі [14].

Цифрове видання нового покоління «Новое время» (NV.ua) пропонує аналітичний контент у сучасному форматі. Міжнародні події висвітлюються через бізнес–призму, у контексті глобальних трендів, а також у рамках інтерв'ю з міжнародними експертами, економістами, військовими аналітиками. Видання активно використовує мультимедійні інструменти для пояснення складних тем.

«Новое время» (NV.ua) – українське незалежне медіа, засноване у 2014 році командою професійних журналістів. Видання включає тижневий журнал, новинний сайт NV.ua, радіостанцію Radio NV та англomовну версію сайту The New Voice of Ukraine. Місія медіа – сприяти формуванню особистої та економічної свободи, верховенства права та соціокультурного різноманіття в Україні. NV.ua публікує матеріали українською, англійською та російською мовами, охоплюючи теми політики, економіки, суспільства, культури та міжнародних подій. Аудиторія видання різноманітна: від студентів до бізнесменів та діячів культури.

NV.ua активно висвітлює міжнародні події, зокрема геополітичні процеси (аналітичні матеріали про вплив глобальних подій на Україну, зокрема щодо ЄС, НАТО, США та Росії), міжнародні відносини (інтерв'ю з іноземними експертами, дипломатами та політиками), глобальні виклики (публікації про пандемії, зміни клімату, міграційні кризи та інші світові проблеми). Крім того, NV.ua співпрацює з провідними міжнародними медіа,

такими як The Economist, The New York Times, BBC та Deutsche Welle, що підвищує якість та достовірність їхніх матеріалів.

Одним із прикладів є інтерв'ю з американським радником головнокомандувача ЗСУ Деном Райсом, де обговорюється стратегія України щодо протидії російській агресії та умови для успішного контрнаступу. Матеріали NV.ua демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі міжнародних відносин та безпеки. Порівняння досвіду України з практиками інших країн дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інфографіка та інтерактивні карти, підвищує доступність та привабливість матеріалів.

NV.ua є важливим гравцем у сфері міжнародної журналістики в Україні, пропонуючи глибокий аналіз та різноманітні формати подачі інформації. Його матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо міжнародних подій та позиції України у світі [28].

УНІАН – це переважно новинне агентство, яке виконує функцію оперативного інформування. Його міжнародний контент базується на перекладах повідомлень провідних західних агентств, офіційних заяв і релізів. Через відсутність аналітичного компонента видання менш ефективно в контексті формування публічної дискусії.

Одним із прикладів є стаття «Багатоповерхівки» відходів. Що робити, щоб українські річки перестали бути сміттєпроводами до Європи», де розглядається проблема забруднення українських річок та її міжнародний контекст. Матеріали УНІАН демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі міжнародних відносин та безпеки. Порівняння досвіду України з практиками інших країн дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інфографіка та інтерактивні карти, підвищує доступність та привабливість матеріалів. УНІАН є важливим гравцем у сфері міжнародної журналістики в Україні, пропонуючи глибокий

аналіз та різноманітні формати подачі інформації. Його матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо міжнародних подій та позиції України у світі [22].

Новинний портал «РБК–Україна» поєднує оперативність з акцентом на політико–економічні процеси. У міжнародному розділі часто висвітлюються події, пов’язані з енергетикою, санкціями, інвестиціями, що формує його привабливість для ділової аудиторії. Проте глибини аналітики порівняно з тематичними медіа бракує. Станом на 2025 рік, РБК–Україна входить до трійки найвідвідуваніших онлайн–медіа України та є одним із найцитованіших медіа в країні. Портал публікує новини трьома мовами: українською, російською та англійською. Англійська версія сайту була запущена у 2023 році з метою збільшення присутності українських медіа та інформації про Україну в міжнародному інформаційному просторі.

РБК–Україна активно висвітлює міжнародні події, зокрема, геополітичні процеси (аналітичні матеріали про вплив глобальних подій на Україну, зокрема щодо ЄС, НАТО, США та Росії), міжнародні відносини (інтерв'ю з іноземними експертами, дипломатами та політиками), глобальні виклики (публікації про пандемії, зміни клімату, міграційні кризи та інші світові проблеми). Крім того, РБК–Україна співпрацює з провідними міжнародними медіа, такими як The Economist, The New York Times, BBC та Deutsche Welle, що підвищує якість та достовірність їхніх матеріалів.

Одним із прикладів є стаття «Багатоповерхівки» відходів. Що робити, щоб українські річки перестали бути сміттєпроводами до Європи», де розглядається проблема забруднення українських річок та її міжнародний контекст. Матеріали РБК–Україна демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі міжнародних відносин та безпеки. Порівняння досвіду України з практиками інших країн дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інфографіка та інтерактивні карти, підвищує доступність та привабливість матеріалів.

РБК – Україна є важливим гравцем у сфері міжнародної журналістики в Україні, пропонуючи глибокий аналіз та різноманітні формати подачі інформації. Його матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо міжнародних подій та позиції України у світі [18].

«ТСН.ua» (1+1) онлайн – майданчик телевізійної служби новин, орієнтований на масову аудиторію. Міжнародна тематика подається у формі яскравих репортажів, драматичних сюжетів, фоторепортажів. Видання має високу популярність, але його інформаційна глибина поступається аналітичним медіа. ТСН.ua – це офіційний онлайн – ресурс Телевізійної служби новин (ТСН) телеканалу «1+1», який функціонує з 2007 року. Станом на січень 2024 року, за даними Gemius Audience, сайт охоплює майже 40% усіх інтернет-користувачів в Україні, що робить його одним із найпопулярніших новинних ресурсів країни [20]. ТСН.ua публікує новини трьома мовами: українською, російською та англійською (англомовна версія зосереджена на висвітленні війни в Україні). ТСН.ua співпрацює з провідними міжнародними медіа, такими як BBC, Reuters та інші, що підвищує якість та достовірність їхніх матеріалів.

Одним із прикладів є стаття «Багатоповерхівки» відходів. Що робити, щоб українські річки перестали бути сміттєпроводами до Європи», де розглядається проблема забруднення українських річок та її міжнародний контекст. Матеріали ТСН.ua демонструють високий рівень експертизи, зокрема через залучення фахівців у галузі міжнародних відносин та безпеки. Порівняння досвіду України з практиками інших країн дозволяє читачам краще зрозуміти контекст та можливі шляхи розвитку. Використання мультимедійних елементів, таких як інфографіка та інтерактивні карти, підвищує доступність та привабливість матеріалів.

ТСН.ua є важливим гравцем у сфері міжнародної журналістики в Україні, пропонуючи глибокий аналіз та різноманітні формати подачі інформації. Його матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо міжнародних подій та позиції України у світі.

Аналіз засвідчив наявність структурованого і сегментованого підходу до висвітлення міжнародної тематики в українському онлайн – медіапросторі. Вузькоспеціалізовані видання, такі як «Європейська правда», забезпечують глибину та експертизу, тоді як великі новинні платформи, зокрема УНІАН, ТСН.ua або РБК – Україна, орієнтуються переважно на оперативність. «Новое время» вирізняється інтеграцією міжнародного контенту у формат сучасної аналітики, поєднуючи експертну думку з широким мультимедійним супроводом.

Таким чином, можна стверджувати, що український онлайн–медійний простір забезпечує повний спектр висвітлення міжнародної тематики, що дозволяє різним аудиторіям, від фахівців до пересічних громадян, отримувати необхідний рівень інформації, згідно з власними потребами.

Однією з ключових проблем є відсутність системного підходу до висвітлення міжнародної тематики: новини часто не об'єднані за темами або регіонами, бракує фахових коментарів і бекграунду, що допомогло б читачеві краще орієнтуватися у подіях. Це знижує якість сприйняття й сприяє формуванню поверхневого уявлення про міжнародні процеси.

Крім того, у багатьох випадках має місце тематичний дисбаланс – пріоритет надається сенсаційним, конфліктним або катастрофічним повідомленням (війни, вибухи, перевороти), тоді як важливі політичні або економічні процеси залишаються поза увагою. Такий підхід, з одного боку, відповідає алгоритмам залучення трафіку, однак, з іншого – спотворює загальну картину міжнародної дійсності та не сприяє формуванню інформаційно підготовленої, орієнтованої в глобальних процесах аудиторії.

Попри зазначені труднощі, в українській онлайн–журналістиці поступово з'являються якісні приклади подачі міжнародного контенту: власні аналітичні огляди, експертні інтерв'ю, переклади якісних публікацій зі світової преси, мультимедійні формати. Особливу роль у цьому відіграють незалежні видання, які дотримуються стандартів журналістики та орієнтуються на інтереси інтелектуальної аудиторії.

Таким чином, міжнародна тематика в українських онлайн-медіа залишається важливою складовою інформаційного простору, проте її якість потребує вдосконалення. Необхідне посилення аналітичної складової, розвиток власної кореспондентської мережі та активніше залучення експертів до інтерпретації подій. Це дозволить не лише підвищити рівень довіри до медіа, а й сформувати у громадян більш глибоке розуміння міжнародних процесів, що має особливу вагу в умовах євроінтеграційного курсу України.

1.3. Вплив українських медіа на міжнародну інформаційну спільноту

З огляду на те, що інтернет-журналістика та новинні платформи сьогодні є ключовими елементами інформаційного простору України, виникає нагальна потреба у глибокому аналізі їхньої ролі, значення та особливостей у міжнародному середовищі. Особливу увагу слід приділити вивченню того, як українські новинні мережі впливають на світові інформаційні процеси, міжнародні відносини та геополітичну рівновагу у XXI столітті.

Цій тематиці присвячено значну кількість наукових праць вітчизняних і зарубіжних дослідників, зокрема Т. Авксентьєвої, А. Ахременка, Д. Галліни, М. Кондратюк, О. Коновця, Н. Лумана, Н. Мороз, чиї ідеї стали теоретичною основою для подальших досліджень у цій сфері. Питання державного регулювання діяльності новинних мереж знайшло відображення в працях О. Баранової, А. Гончаревської, М. Наумової, О. Самуляк та інших авторів.

Еволюція новинних мереж тісно пов'язана з розвитком мережевої комунікації як явища, що трансформує соціальну взаємодію в суспільстві. Концепція мережевої комунікації здобула широке визнання в міжнародній науковій спільноті на межі XX та XXI століть і зберігає свою актуальність до сьогодні. Це зумовлено стрімким технологічним розвитком, що постійно змінює глобальний ландшафт інформаційних систем.

У сучасному світі новинні мережі відіграють значний вплив на формування міжнародних відносин і глобальної політики. Інформаційний компонент дедалі частіше стає ключовим інструментом впливу, і його роль постійно зростає. Останні роки відзначилися появою великої кількості альтернативних медіаресурсів, зокрема супутникових телеканалів, які стали важливим елементом реалізації стратегії «м'якої сили». Такі інструменти зазвичай використовують країни, які досягли вагомих економічних результатів і прагнуть посилити свою політичну присутність на міжнародній арені. Одні держави прагнуть привернути до себе увагу світової спільноти, інші – активно формують вигідний для себе міжнародний імідж, використовуючи засоби масової інформації як інструмент впливу на сприйняття подій [3].

Зважаючи на складну геополітичну ситуацію, в якій перебуває Україна, надзвичайно важливо здійснювати глибокий аналіз функціонування національних медіа та їхньої здатності до впливу на глобальну аудиторію. Таке дослідження має на меті оцінити, наскільки ефективно українські медіа використовують свій інформаційний потенціал для просування й захисту національних інтересів у сфері міжнародної політики. В рамках дослідження було проаналізовано приклад інтернет – версій українських новинних мереж, які, хоча ще не виступають повноцінними акторами у сфері зовнішньої політики, уже відіграють помітну роль у внутрішньополітичному середовищі.

Масштаб впливу українських новинних мереж – як національного, так і міжнародного рівня, значною мірою відображається у статистичних рейтингах. Водночас, варто враховувати, що ці рейтинги мають умовний характер і залежать від різноманітних критеріїв – від кількості відвідувань до активності користувачів. Попри це, цифрові метрики не завжди достовірно відображають якість контенту, тому для медіа критично важливо не лише зберігати відвідуваність, а й забезпечувати інформаційну цінність та достовірність публікацій.

Примітно, що деякі українські онлайн-видання, попри високий трафік, не потрапляють до переліку найпопулярніших ресурсів у запитах типу «Новини України». Наприклад, до таких медіа належать TSN чи «Телеграф». Водночас є ресурси, які зуміли знайти баланс між відвідуваністю, впливовістю та якістю інформації, серед них «Сьогодні», «Корреспондент» і «Українська правда», які зберігають стабільні позиції як у рейтингах, так і у довірі аудиторії.

Упродовж останніх років вітчизняні новинні інтернет-ресурси суттєво трансформувались, адаптуючись до викликів цифрового середовища, інформаційної війни та зростаючих потреб аудиторії. Аналіз провідних платформ дозволяє окреслити основні риси сучасного українського медіаполя.

UKR.NET виступає яскравим прикладом новинного агрегатора, що функціонує як своєрідний інфопровайдер, перенаправляючи трафік на інші ресурси. Його популярність пояснюється простотою інтерфейсу та високою релевантністю пошуку [29].

Такі медіа, як korrespondent.net і segodnya.ua, поєднують оперативне оновлення стрічки новин із поглибленими аналітичними матеріалами. Особливо цінним є те, що вони подають події з різних поглядів, сприяючи формуванню критичного мислення у читачів.

Ресурси 24tv.ua та gordonua.com демонструють приклад формування унікального інформаційного стилю, який забезпечує високу лояльність аудиторії. Їхні матеріали легко впізнавані та емоційно виразні [27].

Платформи, такі як vesti-ua.net, replyua.net, telegraf.com.ua зосереджуються на соціальній тематиці: від пенсійної реформи до регіональних проблем. Це дозволяє їм формувати сталу аудиторію з чітко вираженими інтересами.

Сайти obozrevatel.com та rbc.ua активно використовують візуальний контент, інфографіку та відео, що підвищує ефективність подачі новинного матеріалу.

Інтернет–рейтинги відіграють важливу роль у позиціонуванні ресурсів. Проте залежність від кількості переглядів не завжди корелює з якістю контенту. Наприклад, TSN має високі показники відвідуваності, але не завжди потрапляє до топових пошукових запитів. Натомість «Українська правда» зберігає вплив завдяки змістовному наповненню та громадянській позиції.

Частина українських ресурсів (наприклад, NV.ua, Sensor.net.ua) активно транслює український погляд на події міжнародному читачу. Вони формують унікальну наративну стратегію, що підтримує інформаційну присутність України в глобальному просторі.

Українські новинні інтернет – мережі пройшли шлях від вторинного інформування до активного творення інформаційного порядку денного. Їхній розвиток характеризується динамічним балансом між якістю, оперативністю та технологічною гнучкістю. В умовах гібридної війни та медіатрансформацій ці платформи відіграють важливу роль не лише у внутрішньому, але й міжнародному інфопросторі, що робить їх стратегічно важливими акторами інформаційної безпеки держави.

Очевидно, що провідні українські новинні ресурси прагнуть бути максимально актуальними та привабливими як для вітчизняної, так і для закордонної аудиторії. Значна частина українців уже відмовилася від традиційного телебачення, надаючи перевагу онлайн–форматам. Водночас цифрові платформи не відривають людину від реального світу, а навпаки, віддзеркалюють його події та впливають на сприйняття дійсності.

Швидкий розвиток цифрових комунікацій в Україні дозволив по–новому поглянути на концепцію «корисності та задоволення потреб», сформульовану ще у 1960–х роках. Ця теорія ґрунтується на припущенні, що ефективність комунікації залежить від здатності інформаційного джерела задовольнити очікування аудиторії щодо змісту й способу подання. Вивчення мотивацій, емоцій та цінностей користувачів є важливим для розуміння того, чому саме ті чи інші джерела стають популярними та якою мірою вони

впливають на прийняття рішень. Це особливо актуально в контексті цифрової політичної комунікації, де аудиторія активно відбирає контент, що відповідає її інтересам і виправдовує витрачені час та зусилля.

Однак цифрові технології мають амбівалентний характер. З одного боку, вони відкривають доступ до нових форм участі в суспільному житті, зокрема в демократичних процесах, розширюють комунікаційні канали між громадянами та владою. З іншого – існує загроза маніпуляції, цензури або нерівного доступу до інформації.

Серед ключових викликів цифрової доби – поява нової форми нерівності, а саме цифрової нерівності, яка зумовлюється відмінностями в доступі до інтернет-ресурсів, інформаційних технологій і знань. Ще Д. Белл зазначав, що в умовах інформаційного суспільства можуть формуватися нові еліти знань, які володіють перевагою у володінні та використанні інформації [1, с. 150]. Водночас він прогнозував, що державні інститути отримають змогу збирати дані про громадян з метою посилення контролю. Нині ж ситуація ускладнюється тим, що користувачі самі створюють масиви даних про себе в цифровому просторі – через запити, перегляди, соціальні мережі тощо. Ці дані стають цінним ресурсом для тих, хто володіє відповідними технологічними можливостями [2].

У результаті формується новий поділ на data-класи, де одні групи мають майже необмежений доступ до цифрової інформації та інструментів її обробки, тоді як інші залишаються пасивними споживачами. Представниками нових інформаційних еліт можуть бути як урядові структури, так і приватні компанії, ІТ-корпорації, незалежні цифрові актори, що фактично беруть участь у формуванні політичного порядку денного. Таким чином, традиційна монополія держави на інформаційне управління втрачає свою абсолютність.

У цьому контексті розвиток електронної демократії є особливо важливим. Завдяки цифровим технологіям українське суспільство отримує нові можливості для участі в ухваленні політичних рішень, забезпечення прозорості влади та реалізації принципу підзвітності. Мережеві механізми

зворотного зв'язку дають змогу владі бути ближчою до громадян, а останнім – активніше впливати на публічну політику. Подібні зміни дозволяють не лише адаптувати політичну систему до сучасних реалій, а й формувати ефективні демократичні інститути, що базуються на цифровій взаємодії [13].

З поширенням новинних онлайн – мереж в Україні, особливо в інтернет – просторі, змінюються як структура, так і принципи функціонування традиційних державних інституцій. Це пов'язано з появою нових форматів взаємодії між владою, громадськістю та інститутами громадянського суспільства. З огляду на поточні трансформації інформаційного суспільства, влада вже не сприймається виключно як інструмент примусу чи підпорядкування. Натомість, вона все більше постає як форма соціального діалогу та комунікації між учасниками політичного процесу.

Комунікативні технології безпосередньо впливають на розподіл політичної влади: саме моделі комунікації, зокрема цифрової, визначають трансформації у діяльності владних структур. Зміни у політичній комунікації спричиняють структурні зрушення в політичній системі, модифікуючи механізми розподілу повноважень між державою та суспільством.

У разі, коли певна група отримує контроль над комунікаційним простором, зокрема новинними онлайн–ресурсами, вона здатна не лише визначати, яку політичну інформацію транслювати, а й збирати дані про користувачів. Це відкриває можливість створення профілів політичної поведінки громадян, оцінювання їхньої лояльності, моделювання реакцій та навіть блокування опозиційних цифрових спільнот.

Цікаво, що такі групи не обов'язково належать до політичних еліт: це можуть бути приватні корпорації, медіагрупи або нові актори, які мають ресурси для контролю за інформаційним полем. Таким чином, постає новий виклик для класичних інститутів влади – необхідність адаптації до цифрової реальності та оновлення стратегій управління комунікаційними процесами. Вітчизняним державним структурам важливо не лише забезпечити громадянам доступ до інформації, але й водночас зберігати контроль над

інформаційним середовищем, щоб не допустити підриву ціннісних основ суспільства [12].

Цей виклик зумовлений тим, що із запровадженням інтернет – технологій виникли нові канали масової комунікації, що суттєво відрізняються від традиційних медіа за змістом і способом подачі інформації. У сфері публічної політики поступово розгортається процес віртуалізації, в межах якого важливу роль відіграє створення віртуальних образів – символічних моделей політичних сил, які визначають їхню присутність у публічному просторі. Такі образи стають основою сучасної політичної репрезентації та засобом впливу на громадську думку.

Сучасні новинні мережі в українському інтернет–просторі відкривають ширші можливості для формування політичних образів і створення віртуалізованої реальності. Завдяки розвитку цифрових технологій з’являються нові інструменти впливу на громадську думку, зокрема через горизонтальні канали комунікації. Інтернет сьогодні відіграє важливу роль у масовій комунікації, дозволяючи різним акторам формувати сприйняття соціальної дійсності у масштабах, яких не досягали традиційні медіа.

Новинні ресурси не лише інформують, а й активно беруть участь в інтерпретації подій, подаючи факти у вигідному для певних політичних сил контексті. Вони задають рамки суспільного дискурсу, створюють шаблони поведінки, формують уявлення, переконання й соціальні стереотипи. Для ефективної взаємодії з громадянами державним структурам необхідно опрацьовувати свій образ і активно конструювати його в цифровому середовищі.

Особливої уваги потребує застосування у новинних мережах технологій переконливої комунікації, зокрема політичної пропаганди, що спрямована на формування ідеологічних установок у свідомості громадян [26]. Однак, на відміну від традиційних медіа, інтернет–комунікація має свої особливості: вона заснована на слабких соціальних зв’язках, що виникають між малознайомими учасниками мереж. Ці зв’язки формують середовище довіри

й відкритості, що створює ілюзію рівності у спілкуванні та підвищує ефективність впливу.

Взаємна підтримка та активна участь користувачів в обговореннях сприяють появі нових форм взаємодії, в яких комунікація стає менш формалізованою, а отже – більш гнучкою. Це створює зручний простір для впливу на громадську думку, зокрема з боку політичних сил або інституцій влади, які за допомогою цифрових каналів можуть адаптувати меседжі для різних груп населення.

Крім функції інформування, новинні мережі все частіше виконують роль інтерпретатора подій, формуючи контексти, через які споживач сприймає політичну дійсність. На відміну від традиційних медіа, що функціонують за принципом вертикальної передачі інформації (від джерела до аудиторії), інтернет–мережі мають горизонтальну структуру, що забезпечує більшу інтерактивність та довіру з боку користувачів.

Цей феномен змінює саму суть впливу громадянського суспільства на державу: класичні форми громадської участі поступово поступаються місцем новим цифровим механізмам. Онлайн – спільноти здійснюють тиск на владні структури через публічні ініціативи, кампанії, поширення критичного контенту, що змушує державні інститути реагувати у новому, більш відкритому форматі.

Узагальнюючи аналіз функціонування українських новинних мереж у міжнародному контексті, можна дійти до кількох важливих висновків.

Хоча поняття «інтернет–журналістика» досить широке й неоднозначне, більшість українських дослідників погоджуються, що воно не є універсальним. Саме тому постає потреба чітко окреслити межі журналістської діяльності у цифровому просторі – з акцентом на аналітику, коментування та інтерпретацію суспільно значущих подій. Інтернет–журналістика має зберігати своє призначення – інформувати суспільство об’єктивно про політичні, економічні, культурні, наукові та інші

процеси, залишаючись при цьому відокремленою від реклами чи PR–технологій.

Рушієм розвитку онлайн – медіа нерідко стають масштабні суспільно–політичні події. Ба більше, цифрові медіа нерідко самі сприяють мобілізації суспільства, адже мають здатність оперативно поширювати інформацію й долучати аудиторію до публічного дискурсу. Яскравим прикладом цього є події Євромайдану (кінець 2013 – початок 2014 років), динаміка яких значною мірою залежала від активного висвітлення в інтернет–просторі.

Сьогодні інтернет–журналістика є одним з основних елементів інформаційного середовища України. Вона має широку аудиторію, яка бере активну участь у формуванні суспільної думки. Онлайн–медіа фактично створюють нову інформаційну реальність, що постійно змінюється та адаптується до викликів часу. За понад п'ятнадцять років незалежного розвитку в Україні сформувалася потужна мережа цифрових медіа, частина з яких здобула міжнародне визнання та щоденно збирає сотні тисяч відвідувачів.

Інтернет привніс у журналістику нові риси: інтерактивність, індивідуалізованість, орієнтацію на інформаційний центр, миттєвість, масштабованість, гнучкість, взаємозв'язаність та відносну економність. Разом із тим, у цьому просторі й досі залишаються неврегульованими правові, політичні та етичні питання, що потребують додаткової уваги.

Стає актуальним питання про перспективні напрямки наукового дослідження мережевої комунікації в межах інтернет–журналістики. Імовірно, майбутні теорії будуть радикальнішими, із критичним переосмисленням традиційних форм подачі контенту, які досі залишаються домінуючими не лише у класичних, але й у цифрових медіа. Проте для справжньої трансформації онлайн–журналістики необхідною умовою є зміна підходів до сприйняття інформації, а також нові запити з боку споживачів. Це

складне завдання, особливо якщо враховувати різноманітність соціальних груп як в Україні, так і за її межами.

Висновки до розділу. У розділі узагальнено підходи до визначення міжнародної журналістики, окреслено її еволюцію та сучасні виклики, зокрема глобалізацію, стандартизацію контенту і дефіцит якісного аналітичного висвітлення міжнародної тематики. Підкреслено, що українська журналістика потребує глибшої аналітичності, фаховості й адаптації світових стандартів.

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ВИСВІТЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТЕМАТИКИ В ОНЛАЙН–ВИДАННІ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»

2.1 Загальна характеристика та редакційна політика видання

В умовах сучасного інформаційного простору онлайн–медіа відіграють ключову роль у формуванні громадської думки та інформуванні населення. Одним із найвпливовіших інтернет–видань в Україні є «Українська правда» – джерело аналітичної та новинної інформації, яке має заслужену репутацію серед читачів.

Українська правда (УП) – одне з найвпливовіших та найпопулярніших онлайн–видань України. Засноване у 2000 році журналісткою Георгієм Гонгадзе, УП відіграє ключову роль у формуванні громадської думки, аналітичному висвітленні політичного життя країни та боротьбі за свободу слова. Видання стало символом незалежної журналістики та джерелом достовірної інформації під час політичних криз, війни, реформ і трансформацій в українському суспільстві.

«Українська правда» – це знане українське інтернет–видання, що спеціалізується на висвітленні політичних, соціальних, економічних та культурних тем. Основна частина матеріалів публікується українською мовою, хоча окремі статті також подаються російською або перекладаються нею. Сайт містить динамічну стрічку новин, архів публікацій, а також блоги відомих політиків, письменників, журналістів і спортсменів.

Видання має репутацію авторитетного джерела достовірної інформації, що прагне оперативно повідомляти про важливі події в Україні та світі. На головній сторінці сайту можна побачити логотип, назву, інформацію про засновника та дату створення ресурсу, а також розділи за тематичними рубриками, рекламу, інфографіку, текстові, фото– й відеоматеріали.

Станом на 2025 рік, «Українська правда» залишається одним із провідних онлайн–медіа в Україні, демонструючи стабільне зростання

аудиторії. Щоденна відвідуваність понад 3 мільйони унікальних користувачів, до 5 мільйонів переглядів сторінок на день. За даними Google Analytics, у квітні 2025 року сайт відвідали 2,7 млн унікальних користувачів, які здійснили 8,8 млн переглядів сторінок. У 2024 році «Українська правда» піднялася з п'ятої на першу позицію серед українських онлайн-видань, збільшивши свою аудиторію на 23,8%. Найактивніші читачі – у вікових групах 24–35 років (22,7%) та 55–64 роки (19,07%), 66,5% чоловіків та 33,5% жінок. 70,7% трафіку надходить з України; також помітна частка читачів із США (6,88%), Німеччини (4,76%), Польщі (2,18%) та Канади (2,15%). За результатами дослідження медіаспоживання від USAID / Internews у 2024 році, «Українська правда» стала найпопулярнішим новинним сайтом в Україні: її читали 13% опитаних, що на 5% більше, ніж у 2023 році.

Оформлення сайту «Українська правда» вирізняється стриманою колірною палітрою. Основний фон залишено білим, на якому добре читається чорний текст. Додатково використано кольори: світло-винний та червоний – саме останній застосовується для посилянь, що привертає увагу читача. Структура сторінки представлена у вигляді вертикальних колонок, які допомагають впорядкувати подачу інформації.

У форматуванні активно використовуються засоби виділення: жирне накреслення, курсив та великі літери – переважно в заголовках важливих новин чи тематичних блоків. Підзаголовки, окремі запитання в інтерв'ю та важливі слова в статтях часто подаються напівжирним курсивом, що допомагає візуально структурувати текст.

Дизайн сайту відповідає сучасним стандартам веб-ресурсів. Інтерфейс зручний та інтуїтивно зрозумілий. Назва видання розташована по центру у верхній частині сторінки, що сприяє швидкому орієнтуванню. Одразу під логотипом – найактуальніші новини, оформлені у вигляді змінних рядків (т.зв. «біжучі рядки»), що оперативно інформують користувача.

Разом з тим, розміщення рекламних блоків у центральній зоні над логотипом може відволікати від основного контенту, що дещо знижує зручність користування.

У центральній частині сторінки публікуються тексти авторських колонок. Фото– й відеоматеріали можна переглядати окремо, переходячи до відповідних вкладок. Над заголовком статті розташована панель навігації, а найновіші або важливі матеріали – збоку, іноді супроводжуються зображеннями.

Сайт «Українська правда» вирізняється високою частотою оновлення інформації: новини додаються в інтервалах від однієї до двадцяти хвилин. Щодня з'являються нові аналітичні статті, що дозволяє читачам бути в курсі ключових подій та процесів.

У структурі сайту активно використовуються як внутрішні, так і зовнішні гіперпосилання. Внутрішні лінки ведуть на споріднені матеріали в межах ресурсу – інтерв'ю, графіки, тематичні добірки або архівні публікації. Це дозволяє глибше розкрити тему та втримати читача на сторінках видання. Зовнішні посилання, як правило, вказують на джерела інформації, сторонні графічні матеріали або довідкові ресурси. Пояснень до гіперпосилань при наведенні курсора, як правило, не подається.

Важливу роль відіграє і функціонал пошуку: за ключовими словами чи тегами користувач може швидко знайти потрібні статті. Для тих, хто хоче ознайомитися з минулими публікаціями, передбачено розділ «Архів».

Контент ресурсу є мультимедійним: крім текстів, широко представлені фото, відео, інфографіка та діаграми. Основні аналітичні матеріали доповнюються блогами відомих авторів, що додає виданню різноманітності поглядів.

Високий рівень інтерактивності також є однією з відмінних рис сайту. Зареєстровані користувачі мають можливість коментувати публікації – за умови дотримання правил етики та законодавства. Додатково проводяться форуми на різноманітну тематику, а оцінка контенту можлива й через

інтеграцію з соціальними мережами Facebook, X, TikTok, Telegram, YouTube, Viber, Insragram. Окрема увага приділяється розвитку блогосфери: користувачів заохочують створювати авторські блоги [21].

Видання орієнтоване на читача, що цінує якісний зміст і глибину подачі. Дизайн не перевантажений зображеннями, тож текст залишається головним інформаційним носієм. Авторизація на сайті відкриває додаткові функції: участь у блогах, можливість коментування тощо. Крім того, ресурс доступний трьома мовами — українською, англійською та російською, що дозволяє ширшому колу користувачів обрати зручну для них версію інтерфейсу.

Медіагрупа «Українська правда» об'єднує низку самостійних онлайн-ресурсів, кожен з яких має свою тематику, аудиторію та специфіку.

«Економічна правда» — спеціалізоване видання, що висвітлює теми бізнесу, фінансів, ринку та державного регулювання. Його мета — сприяти прозорості в управлінні, поширювати ідеї вільного ринку та зменшення ролі державного втручання в економіку. Сайт містить розділи новин, публікацій, колонок, інтерв'ю, інфографіки, а також спецпроекти та розслідування.

«Українська правда. Життя» — платформа, присвячена культурі, здоров'ю, подорожам і соціальним ініціативам. Часто в межах цієї рубрики з'являються спільні проекти з громадськими організаціями. Включає розділи: суспільство, здоров'я, культура, подорожі, думки авторів та спеціальні матеріали.

«Європейська правда» — інформаційний портал, присвячений зовнішньополітичним зв'язкам України з ЄС та європейськими інституціями. Тут можна знайти аналітику, колонки, новини, дослідження, що охоплюють тематику ЄС, НАТО, ОБСЄ та СОТ. Видання заявляє про свою редакційну незалежність і фінансується міжнародними донорами, зокрема Європейським фондом демократії, МФ «Відродження», Радою Європи та Євросоюзом. Проект веде команда досвідчених журналістів, серед яких засновники — Сергій Сидоренко та Юрій Панченко [8].

«Українська правда. Блоги» – розділ, що об'єднує особисті думки політиків, журналістів, діячів культури та громадськості. Тут представлено понад пів тисячі авторів, які у форматі щоденників діляться власними поглядами на події в країні та світі.

«Історична правда» – науково–популярне історичне видання, що зосереджується на подіях минулого, переважно ХХ століття. Висвітлюються теми боротьби за незалежність, репресій, геноциду, наукового прогресу, етнічної історії. Особливу увагу приділено політичній історії та пам'яті. Читачів заохочують до вивчення власної родинної історії та генеалогії. Сайт має розділи з аналітикою, новинами, рецензіями на книги, інтерв'ю, блогами, історичними артефактами та відеоматеріалами.

«ТаблоID» – розважальний сайт про зірок, події шоу–бізнесу та світське життя. Матеріали мають емоційно–забарвлений характер, насичені фото й орієнтовані на широку аудиторію. Темі публікацій охоплюють скандали, стиль, знаменитостей, лайфстайл.

«БЖ» – ресурс, присвячений міському життю та урбаністиці. Він пише про культурні події, ініціативи мешканців, нові простори, транспорт, міське планування та зручність життя у великих містах України. Публікації орієнтовані на тих, хто формує середовище навколо себе.

Українська правда охоплює широкий спектр жанрів та тем, що дозволяє читачам отримувати як оперативні новини, так і глибокий аналітичний контент. Основні розділи:

- новини – короткі, оперативні повідомлення про події в Україні та світі.
- аналітика – глибокі статті з аналізом політичних, економічних та соціальних процесів.
- розслідування – викриття корупційних схем, зловживань владою та інших суспільно важливих тем.
- інтерв'ю – розмови з політиками, експертами, громадськими діячами.
- блоги – авторські колонки на актуальні теми.

У статті «1945–2025: Від війни до війни» автор Михайло Дубинянський аналізує історичні паралелі між подіями Другої світової війни та сучасною агресією Росії проти України, підкреслюючи циклічність історії та важливість уроків минулого (<https://www.pravda.com.ua/articles/2025/05/10/7511586/>).

Видання характеризується чіткою та лаконічною подачею матеріалів, орієнтованою на фактичність та достовірність. Видання швидко реагує на події, публікація новин у режимі реального часу; посилання на офіційні документи, заяви, відео та інші джерела; можливість коментування, участь у опитуваннях, підписка на RSS–стрічки. Під час пожежі в Луцьку 4 квітня 2023 року УП оперативно опублікувала новину з посиланням на кореспондента УНІАН, описуючи ситуацію на місці події та дії рятувальників.

УП дотримується принципів незалежної журналістики, зосереджуючись на свободі слова (висвітлення тем, які можуть бути замовчувані іншими медіа), антикорупційній позиції (розслідування корупційних схем та зловживань владою), прозорості влади (контроль за діями посадовців та державних інституцій) та підтримка національних інтересів без політичної упередженості. У розслідуванні «Країна тюрем, країна – тюрма» (<https://www.pravda.com.ua/articles/2025/05/6/7510755/>) журналісти УП детально описують системні тортури та катування українців у російських в'язницях, підкреслюючи відповідальність російської влади за ці злочини.

З початком повномасштабної агресії Росії проти України УП посилила увагу до тем, пов'язаних з війною, національною безпекою та гуманітарною ситуацією. Притаманно оперативне оновлення новин про ситуацію на фронті, дії ЗСУ та окупаційних військ. Частіше публікуються матеріали про життя цивільного населення в умовах війни. Актуальним є висвітлення допомоги Україні з боку інших країн та міжнародних організацій. У статті «Проект "Вікторія"». Історія полону та катувань, що пережила журналістка Рощина й

тисячі ув'язнених Росією українців» (<https://www.pravda.com.ua/articles/2025/04/29/7509612/>) описується досвід української журналістки, яка пережила полон та катування, що ілюструє масштаби злочинів проти українських громадян.

Активно використовує сучасні цифрові інструменти для розширення аудиторії та підвищення ефективності комунікації:

- соціальні мережі – активна присутність у Facebook, Twitter, Telegram, Instagram;
- підкасти та відео – створення аудіо– та відеоконтенту для глибшого аналізу подій;
- інтерактивні формати – використання карт, хронік, фотогалерей для візуалізації інформації.

У підкасті «ЗСУ в Тьоткіно, «перемир'я» та індо–пакистанський конфлікт – головне про війну за тиждень») (<https://www.pravda.com.ua/podcasts/podkast-klyati-pitannya/2025/05/9/7511455/>) журналісти УП аналізують ключові події тижня, надаючи слухачам глибше розуміння ситуації.

2.2. Тематичні акценти міжнародних новин у «Українській правді»

«Українська правда» (УП) приділяє значну увагу міжнародним новинам, особливо тим, що мають безпосередній вплив на Україну. За даними Інституту масової інформації (ІМІ), частка міжнародних новин у стрічці новин УП становить близько 36,5%, що свідчить про високий інтерес редакції до глобальних подій та їхнього впливу на внутрішню ситуацію в країні (https://imi.org.ua/monitorings/yadro-novyn-yakym-temam-ta-dzherelam-viddayut-perevagu-media-ukrayinyi63099?utm_source=chatgpt.com)

У 2025 році «Українська правда» (УП) продовжує приділяти значну увагу міжнародним подіям, особливо тим, що мають безпосередній або

опосередкований вплив на Україну. Редакційна політика видання орієнтована на висвітлення тем, які відповідають певним критеріям.

УП зосереджується на новинах, що безпосередньо стосуються України або мають потенційний вплив на її безпеку, економіку чи міжнародні відносини. Прикладом такої новин є «Зупинка транзиту російського газу через Україну» від 1 січня 2025 року в якій йдеться про те, що Україна припинила транзит російського газу до Європи після завершення п'ятирічного контракту, що має значний вплив на енергетичну безпеку регіону (<https://www.pravda.com.ua>).

Українська правда висвітлює ключові міжнародні події, такі як вибори, конфлікти, економічні кризи, які можуть мати опосередкований вплив на Україну. У квітні 2025 року УП повідомляла про заходи TikTok щодо боротьби з дезінформацією напередодні президентських виборів у Румунії, що є важливим для інформаційної безпеки регіону. УП інформувала про заяви міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова про готовність до угоди зі США щодо України, що має потенційний вплив на дипломатичну ситуацію.

УП детально висвітлює інформацію про допомогу Україні з боку інших країн та міжнародних організацій. Наприклад «у 2025 році Європейський Союз виділив Україні 134 мільярди євро на військову, економічну та гуманітарну підтримку. Висвітлено про підтримку від Великої Британії – «У січні 2025 року Велика Британія оголосила про надання Україні 140 мільйонів фунтів стерлінгів для гуманітарної допомоги та розвитку економіки».

Таким чином, «Українська правда» у 2025 році продовжує дотримуватись високих журналістських стандартів, висвітлюючи міжнародні події через призму їхнього впливу на Україну та її громадян.

УП дотримується високих журналістських стандартів при висвітленні міжнародних новин. Згідно з дослідженням ІМІ, видання має 97,5% відповідності професійним стандартам журналістики. Видання дотримується

балансу думок – у 99% матеріалів дотримано балансу між різними точками зору. У 99,5% випадків інформація є достовірною та перевіреною. Виданню притаманне чітке розмежування між фактичним викладом подій та аналітичними чи оціночними судженнями.

Актуальними прикладами висвітлення міжнародної тематики є інформація про військову підтримку та міжнародний конфлікт. Стаття «Удар з Вашингтона: що змінить схвалення Конгресом США законопроекту про підтримку Грузії» аналізує вплив нових санкцій США на ситуацію в регіоні. Підкаст «Що треба знати про конфлікт між Індією та Пакистаном?» надає глибокий аналіз причин та можливих наслідків напруженості між двома країнами (<https://www.pravda.com.ua>).

«Українська правда» демонструє високий рівень професіоналізму у висвітленні міжнародних новин, дотримуючись строгих журналістських стандартів та забезпечуючи читачів достовірною та збалансованою інформацією. Її підхід до вибору та аналізу міжнародних тем свідчить про глибоке розуміння глобального контексту та його впливу на Україну.

УП детально аналізує міжнародні аспекти війни, зокрема реакцію світових лідерів та організацій на агресію Росії. Особлива увага приділяється позиції США, де адміністрація Дональда Трампа у 2025 році призупинила військову допомогу Україні, що викликало значне занепокоєння в Києві та серед союзників. Це рішення стало предметом глибокого аналізу в статті «Смертельний хаос. Що відбувається з оборонними закупівлями на тлі зупинки допомоги від США».

Матеріал «Смертельний хаос. Що відбувається з оборонними закупівлями на тлі зупинки допомоги від США» (<https://www.pravda.com.ua>) журналістки Тетяни Козак не просто фіксує факт призупинення допомоги, а занурює читача в структурний аналіз оборонної залежності України від зовнішніх постачальників, зокрема США. Авторка розбиває матеріал на тематичні блоки – логістика, фінансування, військові ризики. До матеріалу додано інсайдерські джерела – коментарі від джерел в ОП, Міноборони та

волонтерських спільнот. Розглядаються сценарії розвитку конфлікту у випадку довготривалого блокування допомоги. Матеріал є зразком аналітичної журналістики, яка не обмежується повідомленням про подію, а намагається зрозуміти її наслідки для всієї військово–політичної системи.

УП супроводжує тему також щоденними оновленнями щодо того, як реагують інші міжнародні гравці. Наприклад, «ISW: Зупинка допомоги США серйозно шкодить обороні України» (<https://www.pravda.com.ua>) – редакція використовує дані західного аналітичного центру, щоб донести важливість підтримки для стримування Росії. У розділі новин також активно подається реакція Великої Британії, Польщі, ЄС – з цитатами, поясненнями, позиціями парламентарів. Метод подачі – короткі, оперативні новини з посиланням на офіційні заяви, що підсилюють відчуття об'єктивності й темпоральної важливості.

УП дає слово і політикам, і аналітикам. Наприклад, Блог Євгена Магди «Трамп, танки і тривога» – аналітична публікація про наслідки політики США для української незалежності. В авторських колонках політичні оглядачі (зокрема Сергій Сидоренко) висвітлюють, як геополітичні коливання у США впливають на глобальну довіру до американського лідерства.

УП, окрім тексту, активно використовує інфографіку (діаграми, зведення постачань), порівняльні таблиці: допомога від США vs. ЄС, хронологію подій: візуальне відстеження рішень Конгресу, зустрічей у Вашингтоні, звернень Києва. Це дозволяє аудиторії легко зорієнтуватися в потоці інформації й сформувати повноцінну картину події.

«Українська правда» виступає не просто медіа, а справжнім мостом між військово–політичним становищем України та міжнародною аудиторією. Її тексти – це не лише новини, а аналітичні карти реальності, які дозволяють зрозуміти, чому ті чи інші геополітичні кроки мають для України критичне значення.

Попри воєнні дії, Україна продовжує курс на євроінтеграцію. УП висвітлює зусилля країни у впровадженні реформ, необхідних для вступу до

ЄС та НАТО. У статті «Євроінтеграційні реформи тривають навіть в умовах війни» підкреслюється, що підтримка вступу до ЄС серед українців досягла рекордних 84%.

УП акцентує на високому рівні підтримки вступу до ЄС серед українців, що свідчить про незмінність євроінтеграційного курсу країни. У статті зазначається, що попри війну, Україна продовжує впроваджувати реформи, необхідні для наближення до стандартів ЄС (<https://www.pravda.com.ua>).

Видання детально аналізує хід реформ, зокрема в сфері управління активами. У колонці «Законопроект про реформу АРМА: розвінчання міфів» розглядається важливість якісної реформи Агентства з розшуку і менеджменту активів для євроінтеграції та отримання необхідного фінансування в межах Ukraine Facility Plan (<https://www.pravda.com.ua>).

УП також висвітлює міжнародну підтримку України на шляху до ЄС. У статті «Безпекові угоди – не лише про військове співробітництво» зазначається, що в угодах приділено увагу збереженню і розбудові демократії, стійкості державних інституцій та економічному зростанню в умовах війни (<https://www.pravda.com.ua>).

«Українська правда» системно висвітлює євроінтеграційні зусилля України, підкреслюючи як внутрішні реформи, так і міжнародну підтримку. Видання слугує важливим джерелом інформації для розуміння процесів, що відбуваються в країні на шляху до ЄС. УП регулярно інформує про дипломатичні ініціативи України на міжнародній арені. Зокрема, висвітлюється «Український тиждень» у Вашингтоні, де українські політики обговорювали з американськими колегами важливість підтримки України та наслідки можливого припинення допомоги. Видання аналізує міжнародні події, які можуть вплинути на ситуацію в Україні. Наприклад, обрання Фрідріха Мерца канцлером Німеччини розглядається як політичний землетрус, що може змінити підхід Берліна до війни в Україні.

У статті «На тлі тиші: про що говорили в Вашингтоні», авторка ділиться не

лише результатами візиту, але й підкреслює емоційний стан української делегації: «Ми мусили нагадувати американцям, що Україна продовжує боротися. Це був тиждень переконань, аргументів і занепокоєнь...». Новинні повідомлення подають хронологію зустрічей українських представників з американськими конгресменами та аналітичними центрами, а також акценти на темі безпекових гарантій і економічної підтримки. УП акцентує на тому, як українські політики працюють над збереженням двопартійної підтримки, попри зміну політичного клімату у Вашингтоні. Видання надає інформацію і щодо обрання Фрідріха Мерца канцлером Німеччини.

У матеріалі «Мерц заявив про відсутність ознак завершення війни» – УП цитує слова Мерца: «Ми маємо бути готові до довготривалої підтримки України. Це не sprint – це marathon». УП подає аналітичну рамку – яку позицію займе Німеччина в Альянсі і як це вплине на загальний обсяг підтримки Україні. Наприклад, «Мерц у Вільнюсі: оборона НАТО – наш пріоритет», «Німеччина готує новий пакет санкцій» (<https://www.pravda.com.ua>). УП доповнює інформацію аналітикою – чи буде «ефект Шольца» повторений, чи новий канцлер стане активнішим у питанні озброєння.

Загалом таку тематику видання подіє у форматі новин, блогів, інтерв'ю, аналітичних статей, використовуючи різні джерела інформації – власні кореспонденти, цитати політиків, міжнародні агенції (Bloomberg, Politico).

«Українська правда» подає дипломатичні ініціативи не лише як сухі факти, а як частину великого геополітичного контексту, з урахуванням реакції партнерів, внутрішньої політики інших держав і емоційного стану українських переговорників. Видання створює повну картину, дозволяючи читачеві не просто знати, а розуміти – як і чому це важливо.

Українська правда (УП) систематично висвітлює тему міжнародного правосуддя, особливо в контексті ратифікації Римського статуту та співпраці України з Міжнародним кримінальним судом (МКС).

21 серпня 2024 року Україна ратифікувала Римський статут, ставши 125-ю державою-учасницею МКС. УП висвітлювала цей процес, підкреслюючи, що ратифікація відкриває можливості для притягнення до відповідальності осіб, які скоїли воєнні злочини та злочини проти людяності, і стала важливим кроком у наближенні України до європейських стандартів правосуддя.

УП також звертала увагу на недосконалість українського законодавства, зокрема на відсутність у Кримінальному кодексі України таких категорій злочинів, як злочини проти людяності, що ускладнює ефективне співробітництво з МКС (<https://www.pravda.com.ua>).

УП повідомляла, що Україна активізувала співпрацю з міжнародними партнерами у сфері кримінальної юстиції. За даними Офісу Генерального прокурора, за 9 місяців 2024 року на 30% збільшилася кількість запитів України про міжнародне співробітництво у порівнянні з аналогічним періодом позаминулого року.

УП висвітлювала роль МКС у розслідуванні злочинів, скоєних на території України, зокрема у Криму та на Донбасі. У 2014 та 2015 роках Україна визнала юрисдикцію МКС щодо злочинів на Майдані, а також у Криму і на Донбасі. У березні 2022 року МКС розпочав офіційне розслідування ситуації в Україні після звернення безпрецедентної кількості країн-членів Римського статуту (<https://www.pravda.com.ua>).

Таким чином, Українська правда не лише інформує про події, пов'язані з міжнародним правосуддям, але й аналізує їх у контексті політичних, юридичних та гуманітарних аспектів, сприяючи формуванню громадської думки та підтримці реформ у сфері правосуддя.

У 2025 році «Українська правда» продовжує бути важливим джерелом інформації про міжнародні події, що впливають на Україну. Видання забезпечує глибокий аналіз та контекстуалізацію новин, сприяючи розумінню глобальних процесів та їхнього значення для національних інтересів.

2.3. Джерела, фрейми та тональність подання: виявлення інформаційної стратегії

В умовах збройної агресії Росії проти України міжнародна тематика стала ключовим елементом українського медіадискурсу. Одним з найвпливовіших видань, що систематично висвітлює міжнародні події та процеси, є «Українська правда» (УП). У даній доповіді розглянемо, які джерела використовує УП у висвітленні міжнародної тематики, які фрейми застосовує для інтерпретації подій, а також яка тональність переважає у відповідних публікаціях.

«Українська правда» використовує широкий спектр джерел. «Українська правда» (УП) активно використовує офіційні заяви та дії міжнародних інституцій – таких як НАТО, ЄС, ООН, Міжнародний кримінальний суд (МКС) та Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) – як ключові джерела у висвітленні міжнародної тематики. Це дозволяє виданню не лише інформувати про події, а й формувати аналітичний контекст, що підкреслює міжнародну підтримку України та її інтеграцію в глобальні правові та безпекові структури. УП регулярно висвітлює офіційні заяви та дії НАТО, що стосуються України. Наприклад, видання повідомляло про намір президента США Дональда Трампа відвідати червневий саміт НАТО в Гаазі, що свідчить про важливість трансатлантичної єдності для безпеки України.

УП детально інформує про рішення ЄС щодо України, зокрема про запровадження санкцій проти російських військових підрозділів, причетних до використання хімічної зброї. Також видання висвітлює процес переговорів про вступ України до ЄС, включаючи альтернативні сценарії в обхід вето окремих країн-членів.

УП активно повідомляє про дії ООН щодо України. Зокрема, видання висвітлювало ухвалення Генеральною Асамблеєю ООН резолюції, яка засуджує російську агресію, а також реакцію ООН на заяви Росії про

короткострокові перемир'я, підкреслюючи необхідність припинення війни на основі міжнародного права.

УП приділяє значну увагу співпраці України з МКС. Видання повідомляло про відкриття польового офісу МКС у Києві – найбільшого представництва Суду за межами Гааги. Також УП інформувала про ратифікацію Україною Римського статуту, що дозволяє переслідувати воєнних злочинців.

УП регулярно висвітлює рішення ЄСПЛ, що стосуються України. Зокрема, видання повідомляло про визнання Україною винною у порушенні права на життя у зв'язку з трагедією в Одесі 2 травня 2014 року, а також про рішення ЄСПЛ, яке визнає систематичні порушення прав людини Росією в окупованому Криму.

«Українська правда» систематично використовує офіційні джерела міжнародних інституцій для висвітлення міжнародної тематики. Це дозволяє виданню не лише інформувати читачів про важливі події, а й формувати глибокий аналітичний контекст, що підкреслює міжнародну підтримку України та її інтеграцію в глобальні правові та безпекові структури.

«Українська правда» (УП) активно використовує матеріали провідних міжнародних інформаційних агентств, таких як Reuters, Associated Press, BBC, DW, Politico та The Guardian, для забезпечення оперативного та достовірного висвітлення міжнародних подій. Ці джерела слугують основою для цитування, аналітики та повідомлень, що дозволяє УП надавати читачам глибокий та різносторонній контекст подій.

УП часто посилається на Reuters та AP при висвітленні важливих міжнародних подій, таких як політичні заяви, економічні новини та конфлікти. Ці агентства забезпечують швидке та надійне інформування, яке УП інтегрує у свої матеріали для оперативного донесення новин до української аудиторії.

Матеріали BBC та DW використовуються УП для надання аналітичного погляду на події, особливо в європейському контексті. Ці джерела

допомагають УП глибше розкрити теми, пов'язані з політикою ЄС, правами людини та міжнародними відносинами.

УП звертається до Politico та The Guardian для отримання експертних думок та глибоких аналітичних матеріалів, особливо щодо внутрішньої політики США, Великої Британії та ЄС. Ці джерела дозволяють УП представити читачам різноманітні перспективи та аналіз міжнародних подій.

Використання матеріалів провідних міжнародних агентств дозволяє «Українській правді» забезпечувати своїх читачів оперативною, достовірною та глибокою інформацією про світові події. Це сприяє формуванню об'єктивного уявлення про міжнародну ситуацію та її вплив на Україну.

«Українська правда» (УП) активно використовує інформацію від державних органів та представників влади – таких як Офіс Президента, Міністерство закордонних справ (МЗС), Служба безпеки України (СБУ) та Генеральна прокуратура, як джерела для висвітлення актуальних подій, офіційних заяв і політичних процесів. Водночас, видання неодноразово повідомляло про випадки тиску з боку цих структур, що викликало занепокоєння серед журналістської спільноти та міжнародних організацій [21].

УП регулярно цитує офіційні заяви та коментарі представників Офісу Президента, особливо у контексті міжнародної політики та внутрішньополітичних рішень. Проте, у жовтні 2024 року редакція УП заявила про системний тиск з боку Офісу Президента, який проявлявся у блокуванні спікерів від влади щодо спілкування з журналістами, тиску на бізнес з метою припинення рекламної співпраці з виданням та емоційному спілкуванні президента Володимира Зеленського з журналістом Романом Кравцем. Ці дії були розцінені як спроби вплинути на редакційну політику видання

(<https://www.radiosvoboda.org/a/news-ukrayins%CA%B9ka-pravda-pres-ofis-prazydenta/33152213.html>).

УП активно висвітлює діяльність МЗС, зокрема офіційні заяви щодо міжнародних подій та позиції України на світовій арені. Наприклад, у березні 2025 року видання повідомило про реакцію МЗС на указ президента Росії Володимира Путіна щодо «видворення» українців, назвавши його частиною російської політики геноциду. Також УП інформувала про заяву МЗС щодо відмови України від альтернативних до членства в НАТО гарантій безпеки, підкреслюючи прагнення до повноправного членства в Альянсі (<https://www.pravda.com.ua/news/2024/12/3/7487385/>).

УП регулярно повідомляє про дії СБУ, особливо у контексті національної безпеки та боротьби з тероризмом. Однак, у січні 2025 року СБУ порушила кримінальну справу щодо "розголошення державної таємниці" після публікації УП заяви голови військової розвідки Кирила Буданова на закритому засіданні парламенту. Це викликало занепокоєння у Комітеті захисту журналістів (CPJ), який закликав українську владу поважати конфіденційність джерел і утримуватися від тиску на незалежну журналістику (<https://www.pravda.com.ua/news/2025/02/3/7496603/>).

УП регулярно висвітлює діяльність Генеральної прокуратури, зокрема у справах, пов'язаних з воєнними злочинами та корупцією. Видання повідомляє про відкриття кримінальних проваджень, хід розслідувань та судові процеси, надаючи читачам детальну інформацію про правові аспекти подій.

«Українська правда» активно використовує інформацію від державних органів та представників влади для інформування громадськості про важливі події та рішення. Водночас, видання не уникає критичного висвітлення випадків тиску на журналістів, підкреслюючи важливість свободи слова та незалежності медіа в демократичному суспільстві.

«Українська правда» (УП) активно співпрацює з провідними правозахисними та експертними організаціями, такими як Human Rights Watch, Amnesty International, Інститут масової інформації (ІМІ) та Центр прав людини ZMINA. Це дозволяє виданню забезпечувати глибоке та об'єктивне

висвітлення питань прав людини, свободи слова та воєнних злочинів, зокрема в контексті російської агресії проти України.

УП регулярно публікує матеріали, засновані на звітах HRW, які документують порушення прав людини. УП детально аналізує діяльність Amnesty International, включаючи як підтримку України, так і критичні звіти. УП активно співпрацює з ІМІ у питаннях свободи слова та безпеки журналістів. Видання активно залучає експертів ZMINA до висвітлення тем, пов'язаних з правами людини.

«Українська правда» активно інтегрує інформацію та аналітику від провідних правозахисних і експертних організацій, що дозволяє виданню забезпечувати об'єктивне та глибоке висвітлення актуальних питань, пов'язаних з правами людини, свободою слова та воєнними злочинами. Це сприяє формуванню інформованого громадського дискурсу та підвищенню обізнаності суспільства про ключові виклики, з якими стикається Україна.

«Українська правда» (УП) активно залучає коментарі експертів – зокрема політологів, юристів–міжнародників, колишніх дипломатів та дослідників міжнародної політики – як інструмент аналітичного поглиблення матеріалів, присвячених міжнародним темам. Це дає змогу формувати більш комплексну та обґрунтовану картину подій для читачів.

УП залучає коментарі фахівців для пояснення юридичних аспектів, наприклад, процедур Міжнародного кримінального суду чи наслідків (не)ратифікації Римського статуту; аналізу геополітичних рішень – наприклад, щодо надання Україні статусу кандидата до ЄС чи політики НАТО; роз'яснення термінології, наприклад: що таке «колективна безпека», «гібридна війна», «акти агресії». У матеріалах про рішення МКС щодо ордера на арешт Путіна УП цитувала юристів–міжнародників, які пояснювали, що це означає для України та чи можуть бути покарані інші російські високопосадовці.

Коментарі експертів використовуються для оцінки вірогідних сценаріїв розвитку подій (наприклад, реакція Заходу на ескалацію Росії); аналізу

міжнародних переговорів та візитів – наприклад, заяв Байдена, Макрона, Шольца; порівняльного аналізу (історичних паралелей, досвіду інших країн). До прикладу, після початку повномасштабного вторгнення Росії УП неодноразово брала коментарі у колишніх дипломатів (наприклад, Володимира Огриска) про очікувану реакцію ЄС, США, Китаю.

При цьому УП часто не обмежується передруком, а інтегрує джерела в авторську журналістику, створюючи глибші аналітичні матеріали.

Фрейми подання міжнародної тематики у виданні «Українська правда» (УП) визначають, як саме події, явища та заяви на міжнародній арені інтерпретуються для українського читача. Розглянемо детальніше найхарактерніші фрейми, що використовуються у подачі міжнародної тематики. Фрейм підтримки України на міжнародній арені – події подаються крізь призму міжнародної солідарності та допомоги. Часто звучать повідомлення про санкції, постачання зброї, прийняття біженців, допомогу у розслідуванні злочинів. Серед таких фреймів «Байден пообіцяв Україні ще \$60 млрд допомоги – Politico», «У ЄС схвалили черговий пакет санкцій проти РФ», «Зеленський у Берліні: як Німеччина стає локомотивом підтримки Києва», їх мета – показати, що Україна не самотня у війні, стимулювати довіру до західних партнерів.

Фрейм міжнародного правосуддя подається через висвітлення тем ратифікації Римського статуту, співпраці з МКС, судових позовів України проти РФ у міжнародних інстанціях. Фрейми «МКС видав ордер на арешт Путіна», «Римський статут: чи відкриє Україна двері до реального покарання?», «Санкції як зброя права: як світ карає Росію» мають за мету сформувати віру в невідворотність покарання за злочини, легітимізувати західні правові механізми.

Фрейм «цивілізованого світу» vs агресора – Україна позиціонується як частина цивілізованої, правової, демократичної спільноти, що протистоїть варварству, порушенням міжнародного права і геноциду з боку РФ.

Фрейм невизначеності/ризиків – використовується при висвітленні нестабільності міжнародної ситуації (наприклад, політика США після виборів, позиція Китаю, ризики ескалації).

УП зазвичай дотримується нейтрально–аналітичної або позитивної тональності, особливо коли йдеться про кроки, які зміцнюють міжнародну позицію України. Для новин про підтримку, санкції проти РФ, прийняття рішень на користь України в міжнародних судах використовується позитивна тональність. Нейтральна тональність зустрічається у аналітичних оглядах, інтерв'ю з дипломатами, перекладах заяв міжнародних лідерів. Критична/тривожна тональність при висвітленні зволікань Заходу з постачанням зброї, подвійних стандартів у зовнішній політиці країн–партнерів, нерішучості міжнародних інституцій. Ця багатогранність тональності підкреслює професійний рівень редакції, що намагається не тільки інформувати, але й аналізувати.

Висновки до розділу. «Українська правда» у висвітленні міжнародної тематики демонструє високі стандарти журналістики, спираючись на авторитетні джерела, використовуючи фрейми, що підтримують наратив про боротьбу України за справедливість і міжнародну підтримку, а також застосовуючи тональність, що відповідає емоційній та політичній динаміці подій. Такий підхід сприяє формуванню обізнаного громадянина і підтримує стратегічну комунікацію України у світі.

Розділ демонструє, що «Українська правда» активно висвітлює міжнародні події, застосовуючи як новинний, так і аналітичний підхід. Видання використовує авторитетні джерела, відзначається тематичною варіативністю, однак у структурі новин спостерігається певний фокус на політичних аспектах. Матеріали подаються із врахуванням українських національних інтересів, що формує відповідну редакційну стратегію.

ВИСНОВКИ

У процесі виконання кваліфікаційної роботи було здійснено послідовний теоретичний і практичний аналіз висвітлення міжнародної

тематики в онлайн-виданні «Українська правда» в контексті загальних тенденцій розвитку українських медіа. На основі окресленої мети та сформульованих завдань дослідження вдалося розкрити багатовимірний характер сучасної міжнародної журналістики, виявити редакційну специфіку аналізованого медіа, а також встановити ключові фрейми, теми й джерела, які формують міжнародний інформаційний простір для української аудиторії.

Кожне із завдань дослідження дало змогу глибше зрозуміти, як в умовах гібридної війни, інформаційного протистояння та цифрових трансформацій українські медіа – зокрема «Українська правда» – формують, адаптують і трансюють міжнародний контент, реагуючи на запити суспільства та виклики часу. Отримані результати дозволили сформулювати наступні розгорнуті висновки. Вивчення поняття міжнародної журналістики дозволило зробити висновок, що ця сфера сьогодні виступає не лише як форма професійної діяльності, а й як важливий соціальний інститут і наукова дисципліна. Міжнародна журналістика у XXI столітті розглядається як багаторівнева система впливу, що інтегрує глобальні інформаційні потоки, стандарти новинної подачі, етичні норми та технологічні практики. Вона є ключовим елементом формування уявлень про світ у свідомості аудиторії, особливо в умовах інформаційних воєн та гібридної агресії. Також виявлено, що в умовах глобалізації міжнародна журналістика стала інструментом «м'якої сили» у зовнішній політиці, де новини трансформуються у стратегічний ресурс впливу.

Аналіз сучасного українського онлайн-середовища показав, що міжнародна тематика в медіа подається нерівномірно: вона представлена як у вузькоспеціалізованих, так і в масових виданнях, але часто з браком глибини й системності. Основними проблемами залишаються залежність від західних інформаційних агентств, відсутність власних закордонних кореспондентів, а також тематичний перекис у бік сенсаційного та конфліктного контенту. Проте позитивні приклади демонструють намагання деяких видань – зокрема «Української правди», «Європейської правди», NV.ua – створювати якісний,

аналітичний і мультимедійний контент, орієнтований на різні сегменти аудиторії.

У результаті дослідження встановлено, що, попри обмежені ресурси, українські онлайн-медіа все активніше впливають на формування міжнародного іміджу країни. Це досягається через трансляцію українського погляду на глобальні події, створення англomовних версій сайтів, залучення міжнародних джерел та адаптацію контенту до вимог іноземної аудиторії. Особливої ваги українські медіа набули після початку повномасштабного вторгнення Росії, коли актуалізувалась потреба світу в достовірній інформації з України. Таким чином, українські медіа перетворюються на важливий інструмент міжнародної цифрової дипломатії.

Аналіз редакційної політики «Української правди» засвідчив її послідовну орієнтацію на оперативне, фактологічно точне й незалежне інформування аудиторії. Видання використовує багаторівневу стратегію подачі міжнародних новин, поєднуючи стрічку новин, аналітичні огляди, авторські колонки та інтерв'ю. Редакція дотримується високих стандартів журналістики, орієнтується на актуальність, суспільну значущість новин і тлумачення міжнародних процесів крізь призму впливу на Україну. Це робить «Українську правду» впливовим гравцем не лише в національному, а й у міжнародному інформаційному просторі.

У публікаціях «Української правди» чітко простежуються кілька ключових тематичних домінант: війна Росії проти України, політика міжнародних санкцій, підтримка України з боку Заходу, діяльність НАТО та ЄС, візити міжнародних лідерів, рішення ООН, Міжнародного кримінального суду тощо. Також висвітлюються конфлікти, геополітичні кризи, глобальні економічні зміни. Пріоритет надається новинам, які безпосередньо стосуються України, що свідчить про орієнтацію на актуальні потреби внутрішньої аудиторії в умовах війни.

Контент-аналіз показав, що «Українська правда» використовує переважно перевірені, авторитетні джерела – офіційні заяви, західні

інформагентства, звіти міжнародних організацій, коментарі експертів. Тональність подачі – здебільшого нейтрально-аналітична з переважанням фреймів «загрози», «міжнародної підтримки», «опору» та «цінностей демократії». Видання прагне не лише інформувати, а й формувати критичне мислення, стимулювати рефлексію щодо місця України в глобальному світі. Інформаційна стратегія зорієнтована на баланс між об'єктивністю та патріотичним дискурсом.

У результаті виконання кваліфікаційної роботи було підтверджено гіпотезу про те, що «Українська правда» є одним із провідних українських онлайн-медіа, яке активно інтегрує міжнародний дискурс у внутрішній інформаційний простір країни. Видання вирізняється високим рівнем дотримання професійних стандартів, використанням авторитетних джерел, збалансованою тональністю матеріалів і аналітичним підходом до подачі зовнішньополітичних подій.

Проаналізовані тематичні акценти свідчать про орієнтацію редакції на висвітлення найбільш значущих для України міжнародних подій – війни з Росією, підтримки західних партнерів, діяльності міжнародних інституцій. Паралельно видання виконує функцію інтерпретатора міжнародних процесів, адаптуючи складні геополітичні явища до потреб української аудиторії.

Результати дослідження також засвідчили, що українські онлайн-медіа загалом демонструють прагнення до вдосконалення в галузі міжнародної журналістики, однак все ще мають потребу в зміцненні аналітичної складової, розширенні джерельної бази та розвитку власної кореспондентської мережі за кордоном.

Таким чином, на основі виконаних завдань можна зробити висновок, що міжнародна журналістика в Україні перебуває на етапі активного формування нових підходів, що поєднують динаміку цифрової трансформації з викликами війни, демократичного розвитку та потребою в достовірній глобальній інформації. Роль таких медіа, як «Українська правда», у цьому процесі є стратегічною – не лише з точки зору інформування, а й у справі

інформаційного захисту держави, просування національного інтересу та формування свідомої, обізнаної громадськості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Боднар І. Міжнародна інформація: навчально-метод. посібник для самот. вивчення курсу. 2-ге вид., стереотип. Львів: Новий Світ-2000, 2006. 216 с.
2. Гібридна війна і журналістика. Проблеми інформаційної безпеки : навчальний посібник / за заг. ред. В. О. Жадька. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 356 с. URL : <http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/25593/Shevchuk%20264-271.pdf?sequence=1>
3. Голуб О. П. Медіакомпас: путівник професійного журналіста. Практичний посібник. Інститут масової інформації. Київ: ТОВ “Софія-А”, 2016. 184 с. URL : <https://imi.org.ua/wp-content/uploads/2017/06/Mediakompas.pdf>
4. Гресько О. В. Міжнародна журналістика: Навчально-методичний посібник. Київ : Грамота, 2009. 112 с.
5. Гриценко О. М. Шкляр В.І. Основи теорії міжнародної журналістики. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2002. 304 с.
6. Гриценко О. Природа інформаційного суспільства та розвиток світового ринку мас-медіа. [Електронний ресурс] / О. Гриценко. ULR: http://www.franko.lviv.ua/faculty/jur/publications/visnyk32/Visnyk32_P3_01Grycenko.pdf.
7. Даниленко С. І. Міжнародна журналістика. Репортерське спілкування. Практикум. Київ : ІМВ, 2002. 248 с.
8. Європейська правда : видання про євроінтеграцію України [Електронний ресурс]. ULR: <https://www.eurointegration.com.ua> – Назва з екрана.
9. Житарюк М. Дещо про стан міжнародної журналістики в Україні та наявність у її публікаціях ексклюзивних матеріалів з-за кордону.

Українська періодика: історія і сучасність : доп. та повід. Восьмої всеукр. наук.-теорет. конф. Львів. 2003. С. 550-554.

10. Житарюк М. Міжнародна квазіпроблематика ЗМІ України як наслідок нефункціональності української міжнародної журналістики URL: <http://journlib.univ.kiev.ua>.

11. Житарюк М. Теорії та моделі масової інформації (Масова комунікація) : навч.-метод. Посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 244 с.

12. Короваєв О.С. Чарських І.Ю.. Методика дослідження онлайн інфотейнменту в репрезентації міжнародних новин. *Політичне життя*. Вінниця. Вип.3. 2016. С. 84-90.

13. Линова, Ю. С. Висвітлення міжнародної проблематики в українському радіомовленні. *International relations, part "Political sciences"*. Київ. 2019, 21.

14. Лівий берег (LB.ua) : аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lb.ua> (дата звернення 13.04.2025)

15. Новое время : онлайн-видання NV.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nv.ua> (дата звернення 17.04.2025)

16. Носова Б. М. Міжнародна комунікація: між протоколом і реальністю. *Наукові записки Інституту журналістики*, Київ. Вип.52. 2013. С. 92-97.

17. Плющ О. Трансформація ролі засобів масової інформації в умовах глобалізації. *Соціальна психологія*. 2007. Спеціальний випуск. С. 62-70.

18. РБК–Україна : новинне агентство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rbc.ua> (дата звернення 17.04.2025)

19. Стандарти журналістики під час війни. Як писати про трагічні події – інфографіка. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/articles/standarti-jurnalistiki-pid-chas-viyni-yak-pisati-pro-tragichni-podiji-infografika-i988>

20. ТСН : новини України та світу [Електронний ресурс]. URL: <https://tsn.ua> (дата звернення 10.04.2025)
21. Українська правда : інформаційне інтернет-видання [Електронний ресурс]. URL: <https://www.pravda.com.ua> (дата звернення 07.04.2025)
22. УНІАН : інформаційне агентство України [Електронний ресурс]. URL: <https://www.unian.ua> (дата звернення 17.04.2025)
23. Федоронько Н. І., Ролінська, О. М. Міжнародна інформаційно-аналітична діяльність українських засобів масової інформації. *Молодий вчений*. Київ. Вип. 11. 2017. С. 777-780.
24. Шатило Лев. Публіцистична складова у журналістських матеріалах з міжнародної тематики. Київ. 2023, 330 с.
25. Шкляр В. Вектори часу. *Україна на шляху до Європи*. Київ : Етнос, 2006. С. 226-264.
26. Янчік, А. Г. Лаврик, О. В. Інтернет-видання у роботі журналіста-міжнародника як ефективний комунікаційний інструмент. *Прикладні аспекти сучасних міждисциплінарних досліджень*. 2024, с. 292-295.
27. 24 канал : офіційний сайт телеканалу [Електронний ресурс]. URL: <https://24tv.ua> (дата звернення 13.04.2025)
28. NV.ua : Новое время – новини України та світу [Електронний ресурс]. URL: <https://nv.ua>. (дата звернення 22.04.2025)
29. UKR.NET : новинний портал [Електронний ресурс]. URL: <https://www.ukr.net> (дата звернення 27.04.2025)